Vestea Bună după Ioan

1 La început era Cuvântul, și Cuvântul era cu
Dumnezeu, și Cuvântul era Dumnezeu.
2 Acesta era la început cu Dumnezeu.
3 Toate lucrurile au fost făcute prin El. Fără
El nu a fost făcut nimic din ceea ce a fost făcut.
4 În El era viața, iar viața era lumina
oamenilor.
5 Lumina strălucește în întuneric, și
întunericul nu a biruit-o*.
6 A venit un om trimis de Dumnezeu, al cărui
nume era Ioan.
7 Acesta a venit ca martor, ca să depună
mărturie despre Lumină, pentru ca toți să
creadă prin el.
8 El nu era Lumina, ci a fost trimis ca să
depună mărturie despre Lumină.
9 Lumina cea adevărată, care luminează pe
orice om, venea în lume.
10 El era în lume, și lumea a fost făcută prin
El, dar lumea nu L-a recunoscut.
11 A venit la ai Săi, și cei ce erau ai Săi nu
L-au primit.
12 Dar tuturor celor ce L-au primit, adică celor
ce cred în Numele Lui, le-a dat dreptul să
devină copii ai lui Dumnezeu,

---

* **1:5** Cuvântul tradus prin „a biruit” (κατέλαβεν) poate fi tradus și prin „a înțeles”. Se referă la a prinde un dușman pentru a-l învinge.

13 născuți nu din sânge, nici din voia firii
pământești, nici din voia vreunui om, ci din
Dumnezeu.
14 Și Cuvântul S-a făcut trup și a locuit printre
noi. Noi am privit slava Lui, o slavă ca a
singurului Fiu născut† din Tatăl, plin de har și
de adevăr.
15 Ioan a depus mărturie despre El și a strigat,
zicând: „Acesta este Cel despre care am spus:
«Cel ce vine după mine este mai presus de
mine, pentru că era înainte de mine.»”
16 Din plinătatea Lui noi toți am primit har
după har.
17 Căci Legea a fost dată prin Moise, dar harul
și adevărul au venit prin Isus Cristos‡.
18 Nimeni nu L-a văzut vreodată pe
Dumnezeu. Singurul Fiu§ născut*, care este în
sânul Tatălui, Acela L-a făcut cunoscut.
19 Aceasta este mărturia lui Ioan, când iudeii
au trimis de la Ierusalim preoți și leviți ca să-l
întrebe: „Cine ești tu?”
20 El a mărturisit deschis și nu a tăgăduit, ci
a declarat: „Eu nu sunt Cristosul.”
21 Ei l-au întrebat: „Atunci cine? Ești Ilie?”
El a zis: „Nu sunt.”
„Ești Profetul?”
El a răspuns: „Nu.”

---

† **1:14** Expresia „singurul născut” provine din cuvântul grecesc „μονογενοῦς”, care este uneori tradus prin „unicul născut” sau „unicul și singurul”. ‡ **1:17** „Cristos” înseamnă „Unsul”. § **1:18** NU redă „Dumnezeu”. * **1:18** Expresia „singurul născut” provine din cuvântul grecesc „μονογενῆ”, care este uneori tradus prin „unicul născut” sau „unicul și singurul”.

22 Atunci i-au zis: „Cine ești? Dă-ne un
răspuns pe care să-l ducem celor ce ne-au
trimis. Ce spui tu despre tine însuți?”
23 El a zis: „Eu sunt glasul celui ce strigă în
pustie: «Neteziți calea Domnului»✡, așa cum a
spus profetul Isaia.”
24 Trimișii erau dintre farisei.
25 Ei l-au întrebat: „Atunci de ce botezi, dacă
nu ești nici Cristosul, nici Ilie, nici Profetul?”
26 Ioan le-a răspuns: „Eu botez în apă, dar în
mijlocul vostru stă Unul pe care voi nu-L
cunoașteți.
27 El este Cel ce vine după mine, care este mai
presus de mine și căruia eu nu sunt vrednic
să-I dezleg cureaua încălțămintei.”
28 Aceste lucruri s-au petrecut în Betania,
dincolo de Iordan, unde boteza Ioan.
29 A doua zi, Ioan L-a văzut pe Isus venind
spre el și a zis: „Iată† Mielul lui Dumnezeu, care
îndepărtează păcatul lumii!
30 Acesta este Cel despre care am zis: «După
mine vine un Om care este mai presus de mine,
pentru că era înainte de mine.»
31 Eu nu-L cunoșteam, dar tocmai pentru
aceasta am venit să botez în apă: pentru ca El
să fie descoperit lui Israel.”
32 Ioan a depus mărturie, zicând: „Am văzut
Duhul coborând din cer ca un porumbel și
rămânând peste El.

✡ **1:23** Isaia 40:3 † **1:29** „Iată”, din „ἰδού”, înseamnă a privi la, a lua aminte, a observa, a vedea sau a contempla. Este adesea folosit ca interjecție.

33 Eu nu-L cunoșteam, dar Cel ce m-a trimis
să botez în apă mi-a zis: «Acela peste care vei
vedea Duhul coborând și rămânând este Cel
care botează cu Duhul Sfânt.»
34 Și eu am văzut și am mărturisit că Acesta
este Fiul lui Dumnezeu.”
35 A doua zi, Ioan stătea din nou acolo cu doi
dintre ucenicii săi.
36 Privindu-L pe Isus pe când trecea, a zis:
„Iată Mielul lui Dumnezeu!”
37 Cei doi ucenici l-au auzit rostind aceste
cuvinte și L-au urmat pe Isus.
38 Isus S-a întors și, văzând că-L urmează,
le-a zis: „Ce căutați?”

Ei I-au răspuns: „Rabi” (care, tradus,
înseamnă Învățătorule), „unde locuiești?”

39 El le-a zis: „Veniți și vedeți.”

Au mers deci și au văzut unde locuia; și în
ziua aceea au rămas la El. Era cam pe la ceasul
al zecelea‡.
40 Unul dintre cei doi, care-l auziseră pe Ioan
și-L urmaseră pe Isus, era Andrei, fratele lui
Simon Petru.
41 El l-a găsit mai întâi pe fratele său Simon și
i-a zis: „L-am găsit pe Mesia!” (care, tradus,
înseamnă Cristos§).
42 Și l-a dus la Isus. Isus l-a privit și i-a zis:
„Tu ești Simon, fiul lui Iona. Tu te vei numi
Chifa” (care, tradus, înseamnă Petru)*.

---

‡ **1:39** Ora 16:00. § **1:41** „Mesia” (ebraică) și „Cristos” (greacă) înseamnă amândouă „Unsul”. * **1:42** „Chifa” (aramaică) și „Petru” (greacă) înseamnă amândouă „Stâncă” sau „Piatră”.

43 A doua zi, Isus a hotărât să plece în
Galileea și l-a găsit pe Filip. Și Isus i-a zis:
„Urmează-Mă!”
44 Filip era din Betsaida, cetatea lui Andrei și
a lui Petru.
45 Filip l-a găsit pe Natanael și i-a zis: „L-am
găsit pe Acela despre care au scris Moise în
Lege și profeții: pe Isus din Nazaret, fiul lui
Iosif!”
46 Natanael i-a zis: „Poate ieși ceva bun din
Nazaret?”
Filip i-a răspuns: „Vino și vezi!”
47 Isus l-a văzut pe Natanael venind spre El și
a zis despre el: „Iată cu adevărat un israelit în
care nu este viclenie!”
48 Natanael L-a întrebat: „De unde mă
cunoști?”
Isus i-a răspuns: „Te-am văzut înainte ca
Filip să te cheme, când erai sub smochin.”
49 Natanael I-a răspuns: „Rabi, Tu ești Fiul lui
Dumnezeu! Tu ești Regele lui Israel!”
50 Isus i-a răspuns: „Crezi pentru că ți-am
spus: «Te-am văzut sub smochin»? Vei vedea
lucruri mai mari decât acestea!”
51 Apoi i-a zis: „Adevărat, adevărat vă spun
tuturor că, de acum înainte, veți vedea cerul
deschis și pe îngerii lui Dumnezeu urcând și
coborând peste Fiul Omului.”

2

1 A treia zi a avut loc o nuntă în Cana Galileii,
iar mama lui Isus era acolo.
2 La nuntă a fost chemat și Isus, împreună cu
ucenicii Săi.

3 Când s-a terminat vinul, mama lui Isus I-a
zis: „Nu mai au vin.”
4 Isus i-a răspuns: „Femeie, ce ne privește
aceasta pe Mine și pe tine? Ceasul Meu nu a
sosit încă.”
5 Mama Lui le-a zis slujitorilor: „Să faceți tot
ce vă va spune!”
6 Acolo se aflau șase vase de piatră pentru
apă, puse după obiceiul de curățire al iudeilor,
fiecare având o capacitate de două sau trei
măsuri*.
7 Isus le-a zis: „Umpleți vasele cu apă!” Și ei
le-au umplut până sus.
8 Apoi le-a zis: „Scoateți acum și duceți-i
mai-marelui ospățului!” Și ei i-au dus.
9 Mai-marele ospățului a gustat apa care
fusese prefăcută în vin — el nu știa de unde
vine, însă slujitorii care scoseseră apa știau —,
l-a chemat pe mire
10 și i-a zis: „Orice om pune pe masă mai întâi
vinul cel bun, iar după ce oaspeții au băut din
belșug, îl pune pe cel mai puțin bun; dar tu ai
păstrat vinul cel bun până acum!”
11 Acest început al semnelor Sale l-a înfăptuit
Isus în Cana Galileii. El Și-a arătat slava Sa, iar
ucenicii Săi au crezut în El.
12 După aceea, a coborât la Capernaum
împreună cu mama Sa, cu frații Săi și cu
ucenicii Săi; și au rămas acolo câteva zile.
13 Paștele iudeilor era aproape, așa că Isus a
urcat la Ierusalim.

---

* **2:6** 2 până la 3 „metretes” înseamnă aproximativ 75 până la 115 litri (sau 20 până la 30 de galoane americane).

14 În templu i-a găsit pe cei ce vindeau boi, oi
și porumbei, precum și pe schimbătorii de bani
șezând la mesele lor.
15 A făcut un bici din funii și i-a alungat pe
toți afară din templu, împreună cu oile și boii; a
împrăștiat monedele schimbătorilor de bani și
le-a răsturnat mesele.
16 Iar celor ce vindeau porumbei le-a zis:
„Luați acestea de aici! Nu faceți din casa Tatălui
Meu un loc de negustorie!”
17 Ucenicii Săi și-au amintit că este scris:
„Râvna pentru casa Ta Mă va mistui.”✡
18 Atunci iudeii I-au răspuns: „Ce semn ne
arăți că ai dreptul să faci aceste lucruri?”
19 Isus le-a răspuns: „Dărâmați acest templu,
și în trei zile îl voi ridica!”
20 Iudeii au zis: „Au trebuit patruzeci și șase
de ani ca să fie zidit acest templu, și Tu îl vei
ridica în trei zile?”
21 Dar El vorbea despre templul trupului Său.
22 De aceea, când a fost înviat din morți,
ucenicii Săi și-au amintit că spusese aceasta și
au crezut Scriptura și cuvântul pe care-l rostise
Isus.
23 Pe când Se afla în Ierusalim, la sărbătoarea
Paștelui, mulți au crezut în Numele Lui, văzând
semnele pe care le făcea.
24 Dar Isus nu li Se încredința, pentru că-i
cunoștea pe toți
25 și nu avea nevoie să-I depună cineva
mărturie despre vreun om, fiindcă El Însuși
știa ce este în om.

✡ **2:17** Psalmii 69:9

3

1 Era un om dintre farisei, numit Nicodim, un
conducător al iudeilor.
2 Acesta a venit la Isus noaptea și I-a zis:
„Rabi, știm că ești un învățător venit de la
Dumnezeu, căci nimeni nu poate face aceste
semne pe care le faci Tu, dacă nu este
Dumnezeu cu el.”
3 Isus i-a răspuns: „Adevărat, adevărat îți
spun că, dacă un om nu se naște din nou*, nu
poate vedea Împărăția lui Dumnezeu.”
4 Nicodim I-a zis: „Cum se poate naște un om
când este bătrân? Poate el să intre a doua oară
în pântecele mamei sale și să se nască?”
5 Isus a răspuns: „Adevărat, adevărat îți spun
că, dacă cineva nu se naște din apă și din Duh,
nu poate intra în Împărăția lui Dumnezeu.
6 Ce este născut din carne este carne, iar ce
este născut din Duh este duh.
7 Nu te mira că ți-am spus: «Trebuie să vă
nașteți din nou.»
8 Vântul† suflă încotro vrea și-i auzi vuietul,
dar nu știi de unde vine și încotro se duce. Tot
așa este cu oricine este născut din Duhul.”
9 Nicodim I-a răspuns: „Cum se pot întâmpla
acestea?”
10 Isus i-a răspuns: „Tu ești învățătorul lui
Israel și nu înțelegi aceste lucruri?
11 Adevărat, adevărat îți spun că noi vorbim
despre ceea ce știm și mărturisim despre ceea

---

* **3:3** Cuvântul tradus prin „din nou” aici și în Ioan 3:7 (ἄνωθεν) înseamnă și „încă o dată” sau „de sus”. † **3:8** Același cuvânt grecesc (πνεῦμα) înseamnă vânt, suflare și duh.

ce am văzut, dar voi nu primiți mărturia
noastră.
12 Dacă v-am vorbit despre lucruri
pământești și nu credeți, cum veți crede când
vă voi vorbi despre lucrurile cerești?
13 Nimeni nu a urcat în cer, în afară de Cel ce
a coborât din cer, și anume Fiul Omului, care
este în cer.
14 Și, așa cum a înălțat Moise șarpele în
pustie, tot așa trebuie să fie înălțat și Fiul
Omului,
15 pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci
să aibă viață veșnică.
16 Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu
lumea, încât L-a dat pe singurul Său Fiu
născut‡, pentru ca oricine crede în El să nu
piară, ci să aibă viață veșnică.
17 Căci Dumnezeu nu L-a trimis pe Fiul Său în
lume ca să judece lumea, ci pentru ca lumea să
fie mântuită prin El.
18 Cel ce crede în El nu este judecat; însă cel
ce nu crede a și fost judecat, pentru că nu a
crezut în Numele singurului Fiu născut al lui
Dumnezeu.
19 Și judecata este aceasta: Lumina a venit în
lume, dar oamenii au iubit mai mult
întunericul decât Lumina, pentru că faptele lor
erau rele.
20 Căci oricine face răul urăște Lumina și nu
vine la Lumină, ca să nu i se dea în vileag
faptele.

---

‡ **3:16** Expresia „singurul născut” provine din cuvântul grecesc „μονογενῆ”, care este uneori tradus prin „unicul născut” sau „unicul și singurul”.

21 Dar cel ce trăiește în adevăr vine la
Lumină, pentru ca faptele lui să fie arătate,
întrucât sunt înfăptuite în Dumnezeu.”
22 După acestea, Isus a mers împreună cu
ucenicii Săi în ținutul Iudeii; a stat acolo cu ei și
boteza.
23 Ioan boteza și el în Enon, aproape de Salim,
pentru că acolo era multă apă, și oamenii
veneau și erau botezați.
24 Căci Ioan nu fusese încă aruncat în
închisoare.
25 Atunci s-a iscat o neînțelegere între
ucenicii lui Ioan și un iudeu cu privire la
curățire.
26 Ei au venit la Ioan și i-au zis: „Rabi, Cel ce
era cu tine dincolo de Iordan și despre care tu
ai depus mărturie, iată că botează, și toți se duc
la El!”
27 Ioan a răspuns: „Un om nu poate primi
nimic, dacă nu-i este dat din cer.
28 Voi înșivă îmi sunteți martori că am spus:
«Nu sunt eu Cristosul», ci: «Eu am fost trimis
înaintea Lui.»
29 Cel ce are mireasa este mirele; iar prietenul
mirelui, care stă și-l ascultă, se bucură nespus
de mult când aude glasul mirelui. De aceea,
această bucurie a mea este deplină.
30 El trebuie să crească, iar eu să mă
micșorez.
31 Cel ce vine de sus este mai presus de toți.
Cel ce este de pe pământ este pământesc și
vorbește ca de pe pământ. Cel ce vine din cer
este mai presus de toți.

32 El depune mărturie despre ceea ce a văzut
și a auzit, dar nimeni nu primește mărturia Lui.
33 Cel ce primește mărturia Lui adeverește
prin aceasta că Dumnezeu spune adevărul.
34 Căci Acela pe care L-a trimis Dumnezeu
rostește cuvintele lui Dumnezeu, pentru că
Dumnezeu nu-I dă Duhul cu măsură.
35 Tatăl Îl iubește pe Fiul și a dat toate
lucrurile în mâna Lui.
36 Cine crede în Fiul are viață veșnică; dar
cine nu ascultă§ de Fiul nu va vedea viața, ci
mânia lui Dumnezeu rămâne peste el.”

4

1 Când a aflat Domnul că fariseii auziseră că
Isus face și botează mai mulți ucenici decât Ioan
2 (deși nu boteza Isus Însuși, ci ucenicii Săi),
3 a părăsit Iudeea și S-a întors în Galileea.
4 Și trebuia să treacă prin Samaria.
5 A ajuns deci la o cetate din Samaria, numită
Sihar, aproape de ogorul pe care Iacov i-l
dăduse fiului său Iosif.
6 Acolo se afla fântâna lui Iacov. Isus, obosit
de călătorie, S-a așezat lângă fântână. Era cam
pe la ceasul al șaselea*.
7 O femeie din Samaria a venit să scoată apă.
Isus i-a zis: „Dă-Mi să beau!”
8 Căci ucenicii Săi plecaseră în cetate să
cumpere mâncare.
9 Femeia samariteancă I-a zis: „Cum de Tu,
care ești iudeu, ceri să bei de la mine, care sunt

§ **3:36** Același cuvânt poate fi tradus în acest context prin „nu ascultă” sau „nu crede”. * **4:6** Amiază (ora 12:00).

o femeie samariteancă?” (Căci iudeii nu au
legături cu samaritenii.)
10 Isus i-a răspuns: „Dacă ai fi cunoscut darul
lui Dumnezeu și cine este Cel ce-ți zice: «Dă-Mi
să beau!», tu L-ai fi rugat pe El, și El ți-ar fi dat
apă vie.”
11 Femeia I-a zis: „Domnule, nici nu ai cu ce
să scoți, și fântâna este adâncă; de unde ai dar
această apă vie?
12 Ești Tu mai mare decât părintele nostru
Iacov, care ne-a dat fântâna și a băut din ea el
însuși, fiii lui și vitele lui?”
13 Isus i-a răspuns: „Oricine bea din apa
aceasta va înseta din nou;
14 dar cine va bea din apa pe care i-o voi da
Eu nu va mai înseta în veci, ci apa pe care i-o
voi da Eu se va preface în el într-un izvor de
apă care țâșnește spre viață veșnică.”
15 Femeia I-a zis: „Domnule, dă-mi această
apă, ca să nu mai însetez și să nu mai vin până
aici să scot!”
16 Isus i-a zis: „Du-te, cheamă-l pe bărbatul
tău și vino aici!”
17 Femeia a răspuns: „Nu am bărbat.”
Isus i-a zis: „Bine ai spus: «Nu am bărbat»,
18 căci cinci bărbați ai avut, iar cel pe care-l ai
acum nu-ți este bărbat. Aici ai spus adevărul.”
19 Femeia I-a zis: „Domnule, văd că ești
profet!
20 Părinții noștri s-au închinat pe muntele
acesta, dar voi spuneți că în Ierusalim este locul
unde trebuie să se închine oamenii.”

21 Isus i-a zis: „Femeie, crede-Mă că vine
ceasul când nu vă veți închina Tatălui nici pe
muntele acesta, nici în Ierusalim.
22 Voi vă închinați la ce nu cunoașteți; noi ne
închinăm la ce cunoaștem, căci mântuirea vine
de la iudei.
23 Dar vine ceasul, și acum este, când
adevărații închinători I se vor închina Tatălui
în duh și în adevăr, fiindcă astfel de închinători
caută Tatăl.
24 Dumnezeu este Duh, și cine I se închină
trebuie să I se închine în duh și în adevăr.”
25 Femeia I-a zis: „Știu că vine Mesia, Cel
numit Cristos†. Când va veni El, ne va vesti
toate lucrurile.”
26 Isus i-a zis: „Eu, Cel care vorbesc cu tine,
sunt Acela.”
27 Atunci au sosit ucenicii Săi și se mirau că
vorbea cu o femeie. Totuși, niciunul nu a zis:
„Ce cauți?” sau: „De ce vorbești cu ea?”
28 Femeia și-a lăsat urciorul, s-a dus în cetate
și le-a zis oamenilor:
29 „Veniți să vedeți un om care mi-a spus tot
ce am făcut! Nu cumva este Acesta Cristosul?”
30 Ei au ieșit din cetate și veneau spre El.

31 Între timp, ucenicii Îl îndemnau, zicând:
„Rabi, mănâncă!”
32 Dar El le-a zis: „Eu am de mâncat o hrană
pe care voi nu o cunoașteți.”
33 Ucenicii își ziceau deci unii altora: „I-a
adus oare cineva să mănânce?”

---

† **4:25** „Mesia” (ebraică) și „Cristos” (greacă) înseamnă amândouă „Unsul”.

34 Isus le-a zis: „Hrana Mea este să fac voia
Celui ce M-a trimis și să împlinesc lucrarea Lui.

35 Nu ziceți voi că mai sunt patru luni până la
seceriș? Iată, Eu vă spun: ridicați-vă ochii și
priviți ogoarele, căci sunt deja albe pentru
seceriș!
36 Cel ce seceră primește o plată și strânge
rod pentru viața veșnică, pentru ca și cel ce
seamănă, și cel ce seceră să se bucure
împreună.
37 Căci în aceasta este adevărată vorba:
«Unul seamănă, iar altul seceră.»
38 Eu v-am trimis să secerați ceea ce nu voi ați
muncit; alții au muncit, iar voi ați intrat în
munca lor.”
39 Mulți samariteni din cetatea aceea au
crezut în El datorită cuvântului femeii, care
depunea mărturie: „Mi-a spus tot ce am făcut!”
40 Așadar, când samaritenii au venit la El,
L-au rugat să rămână la ei. Și El a rămas acolo
două zile.
41 Și mult mai mulți au crezut datorită
cuvântului Său,
42 iar femeii îi ziceau: „Acum nu mai credem
doar datorită spuselor tale, căci am auzit noi
înșine și știm că Acesta este cu adevărat
Cristosul, Mântuitorul lumii.”

43 După cele două zile, El a plecat de acolo și
S-a dus în Galileea.
44 Căci Isus Însuși mărturisise că un profet
nu este prețuit în propria sa patrie.
45 Când a sosit în Galileea, galileenii L-au
primit bine, întrucât văzuseră toate lucrurile

pe care le făcuse în Ierusalim la sărbătoare,
fiindcă și ei fuseseră la sărbătoare.
46 Isus a venit deci din nou în Cana Galileii,
unde prefăcuse apa în vin. Și era la Capernaum
un dregător împărătesc al cărui fiu era bolnav.
47 Acesta, auzind că Isus a venit din Iudeea în
Galileea, s-a dus la El și L-a rugat să coboare și
să-i vindece fiul, căci era pe moarte.
48 Isus i-a zis: „Dacă nu vedeți semne și
minuni, nicidecum nu veți crede!”
49 Dregătorul împărătesc I-a zis: „Doamne,
coboară până nu moare copilașul meu!”
50 Isus i-a zis: „Du-te, fiul tău trăiește!” Omul
a crezut cuvântul pe care i l-a spus Isus și a
pornit la drum.
51 Pe când cobora el, slujitorii lui i-au ieșit în
întâmpinare și i-au adus vestea, zicând:
„Copilul tău trăiește!”
52 El i-a întrebat atunci de ceasul în care
începuse să-i fie mai bine. Iar ei i-au zis: „Ieri,
la ceasul al șaptelea‡, l-a lăsat frigurile.”
53 Tatăl a recunoscut că tocmai la acel ceas îi
spusese Isus: „Fiul tău trăiește.” Și a crezut el
și toată casa lui.
54 Acesta a fost iarăși al doilea semn pe care
l-a făcut Isus după ce a venit din Iudeea în
Galileea.

5

1 După acestea, a fost o sărbătoare a iudeilor,
și Isus a urcat la Ierusalim.

‡ **4:52** Ora 13:00.

2 În Ierusalim, lângă Poarta Oilor, este o scăldătoare numită în ebraică „Betesda”, care are cinci pridvoare.
3 În acestea zăceau o mare mulțime de bolnavi: orbi, șchiopi și paralizați, care așteptau mișcarea apei.
4 Căci un înger al Domnului cobora din când în când în scăldătoare și tulbura apa. Și primul care intra după tulburarea apei se făcea sănătos, de orice boală ar fi fost cuprins.*
5 Acolo se afla un om care era bolnav de treizeci și opt de ani.
6 Isus, văzându-l zăcând și știind că era bolnav de multă vreme, l-a întrebat: „Vrei să te faci sănătos?”
7 Bolnavul I-a răspuns: „Doamne, nu am pe nimeni să mă coboare în scăldătoare când se tulbură apa, iar până să ajung eu, coboară altul înaintea mea.”
8 Isus i-a zis: „Ridică-te, ia-ți rogojina și umblă!”
9 Îndată omul s-a făcut sănătos, și-a luat rogojina și a început să umble.
În ziua aceea era Sabatul.
10 De aceea iudeii îi ziceau celui ce fusese vindecat: „Este ziua de Sabat; nu-ți este îngăduit să-ți duci rogojina!”
11 Dar el le-a răspuns: „Cel ce m-a făcut sănătos mi-a zis: «Ia-ți rogojina și umblă!»”
12 Ei l-au întrebat: „Cine este omul care ți-a zis: «Ia-ți rogojina și umblă»?”

---

* **5:4** NU omite textul începând de la „care așteptau” din versetul 3 până la sfârșitul versetului 4.

13 Dar cel vindecat nu știa cine este, căci Isus
Se retrăsese din cauza mulțimii care era în
locul acela.
14 După acestea, Isus l-a găsit în templu și i-a
zis: „Iată că te-ai făcut sănătos; de acum să nu
mai păcătuiești, ca să nu ți se întâmple ceva și
mai rău.”
15 Omul a plecat și le-a spus iudeilor că Isus
este Cel ce l-a făcut sănătos.
16 Din această cauză, iudeii Îl prigoneau pe
Isus și căutau să-L omoare, fiindcă făcea aceste
lucruri în ziua de Sabat.
17 Dar Isus le-a răspuns: „Tatăl Meu lucrează
până acum, și Eu de asemenea lucrez.”
18 Tocmai de aceea iudeii căutau și mai mult
să-L omoare: fiindcă nu numai că încălca
Sabatul, dar Îl și numea pe Dumnezeu propriul
Său Tată, făcându-Se astfel deopotrivă cu
Dumnezeu.
19 Atunci Isus le-a răspuns: „Adevărat,
adevărat vă spun că Fiul nu poate face nimic de
la Sine, ci doar ceea ce-L vede pe Tatăl făcând;
căci tot ce face El, face și Fiul întocmai.
20 Fiindcă Tatăl Îl iubește pe Fiul și-I arată tot
ce face El Însuși. Și-I va arăta lucrări mai mari
decât acestea, ca voi să vă minunați.
21 Căci, după cum Tatăl îi învie pe cei morți și
le dă viață, tot așa și Fiul dă viață cui vrea.
22 De asemenea, Tatăl nu judecă pe nimeni, ci
toată judecata I-a dat-o Fiului,
23 pentru ca toți să-L cinstească pe Fiul așa
cum Îl cinstesc pe Tatăl. Cine nu-L cinstește pe
Fiul nu-L cinstește nici pe Tatăl, care L-a trimis.

24 „Adevărat, adevărat vă spun că cine
ascultă cuvântul Meu și crede în Cel ce M-a
trimis are viață veșnică și nu vine la judecată,
ci a trecut din moarte la viață.
25 Adevărat, adevărat vă spun că vine ceasul,
și acum este, când cei morți vor auzi glasul
Fiului lui Dumnezeu, și cei ce-l vor asculta vor
trăi.
26 Căci, după cum Tatăl are viața în Sine
Însuși, tot așa I-a dat și Fiului să aibă viața în
Sine Însuși.
27 Și I-a dat autoritate să facă judecată, pentru
că este Fiul Omului.
28 Nu vă mirați de aceasta, pentru că vine
ceasul în care toți cei din morminte vor auzi
glasul Lui
29 și vor ieși din ele: cei ce au făcut binele,
spre învierea pentru viață, iar cei ce au
practicat răul, spre învierea pentru judecată.
30 Eu nu pot face nimic de la Mine Însumi; Eu
judec după cum aud, și judecata Mea este
dreaptă, pentru că nu caut voia Mea, ci voia
Tatălui, care M-a trimis.
31 „Dacă Eu depun mărturie despre Mine
Însumi, mărturia Mea nu este adevărată.
32 Este un Altul care depune mărturie despre
Mine, și știu că mărturia pe care o depune El
despre Mine este adevărată.
33 Voi ați trimis la Ioan, și el a mărturisit
pentru adevăr.
34 Dar Eu nu primesc mărturia de la un om, ci
spun aceste lucruri pentru ca voi să fiți
mântuiți.

35 El era candela care arde și luminează, iar
voi ați vrut să vă veseliți pentru o clipă la
lumina lui.
36 Dar Eu am o mărturie mai mare decât cea
a lui Ioan; căci lucrările pe care Mi le-a dat
Tatăl să le duc la bun sfârșit, chiar aceste
lucrări pe care le fac Eu, depun mărturie
despre Mine că Tatăl M-a trimis.
37 Și Tatăl, care M-a trimis, a depus El Însuși
mărturie despre Mine. Voi nici nu I-ați auzit
vreodată glasul, nici nu I-ați văzut înfățișarea,
38 și cuvântul Lui nu rămâne în voi, pentru că
nu credeți în Acela pe care L-a trimis El.

39 „Voi cercetați Scripturile, fiindcă socotiți că
în ele aveți viață veșnică, dar tocmai ele sunt
cele ce depun mărturie despre Mine.
40 Și totuși nu vreți să veniți la Mine ca să
aveți viață!
41 Eu nu primesc slavă de la oameni.
42 Dar vă cunosc și știu că nu aveți în voi
dragostea de Dumnezeu.
43 Eu am venit în Numele Tatălui Meu, și nu
Mă primiți; dacă va veni un altul în propriul
său nume, pe acela îl veți primi.
44 Cum puteți crede voi, care primiți slavă
unii de la alții și nu căutați slava care vine de la
singurul Dumnezeu?

45 „Să nu credeți că Eu vă voi învinui înaintea
Tatălui; este cine să vă învinuiască: Moise, în
care v-ați pus nădejdea.
46 Căci, dacă l-ați crede pe Moise, M-ați crede
și pe Mine, pentru că el a scris despre Mine.

47 Dar, dacă nu credeți scrierile lui, cum veți
crede cuvintele Mele?”

6

1 După acestea, Isus a plecat pe celălalt mal al
Mării Galileii, adică Marea Tiberiadei.
2 O mare mulțime Îl urma, pentru că vedea
semnele pe care le făcea asupra celor bolnavi.
3 Isus a urcat pe munte și S-a așezat acolo
împreună cu ucenicii Săi.
4 Și Paștele, sărbătoarea iudeilor, era
aproape.
5 Așadar, când Isus Și-a ridicat ochii și a
văzut că o mare mulțime vine spre El, i-a zis lui
Filip: „De unde vom cumpăra pâini, ca să
mănânce aceștia?”
6 Spunea aceasta ca să-l pună la încercare,
căci El Însuși știa ce avea de gând să facă.
7 Filip I-a răspuns: „Pâinile de două sute de
dinari* nu le-ar ajunge ca să ia fiecare măcar
câte puțin.”
8 Unul dintre ucenicii Săi, Andrei, fratele lui
Simon Petru, I-a zis:
9 „Este aici un băiețel care are cinci pâini de
orz și doi pești; dar ce sunt acestea la atât de
mulți?”
10 Isus a zis: „Spuneți-le oamenilor să se
așeze!” În locul acela era multă iarbă. Bărbații
s-au așezat deci, în număr de aproape cinci mii.

---

* **6:7** Un dinar era o monedă de argint care valora aproximativ plata pe o zi pentru un muncitor agricol, astfel că 200 de dinari reprezentau plata pe 6 sau 7 luni.

11 Atunci Isus a luat pâinile și, după ce a
mulțumit, le-a împărțit ucenicilor, iar ucenicii,
celor ce stăteau jos; de asemenea, le-a dat și din
pești, atât cât au dorit.
12 După ce s-au săturat, El le-a zis ucenicilor
Săi: „Strângeți bucățile rămase, ca să nu se
piardă nimic!”
13 Le-au strâns deci și au umplut
douăsprezece coșuri cu bucăți din cele cinci
pâini de orz, care le rămăseseră celor ce
mâncaseră.
14 Oamenii, când au văzut semnul pe care-l
făcuse Isus, au zis: „Acesta este cu adevărat
Profetul care trebuia să vină în lume!”
15 Atunci Isus, cunoscând că au de gând să
vină și să-L ia cu forța ca să-L facă rege, S-a
retras din nou pe munte, El singur.
16 Când s-a lăsat seara, ucenicii Săi au coborât
la mare,
17 au urcat într-o barcă și traversau marea
spre Capernaum. Se întunecase deja, și Isus
încă nu venise la ei.
18 Marea se învolbura, fiindcă sufla un vânt
puternic.
19 După ce au vâslit cam douăzeci și cinci sau
treizeci de stadii†, L-au văzut pe Isus umblând
pe mare✡ și apropiindu-Se de barcă; și li s-a
făcut frică.
20 Dar El le-a zis: „Eu sunt‡; nu vă temeți!”
21 Ei au vrut atunci să-L ia în barcă, și îndată
barca a ajuns la țărmul spre care mergeau.

---

† **6:19** 25 până la 30 de stadii înseamnă aproximativ 5 până la 6 kilometri (sau 3 până la 4 mile). ✡ **6:19** Vezi Iov 9:8 ‡ **6:20** Sau „EU SUNT”.

22 A doua zi, mulțimea care rămăsese pe
celălalt mal al mării a observat că acolo nu
fusese decât o singură barcă — aceea în care
urcaseră ucenicii Săi — și că Isus nu intrase în
barcă împreună cu ucenicii Săi, ci ucenicii
plecaseră singuri.
23 Între timp, alte bărci din Tiberiada au sosit
aproape de locul unde mâncaseră ei pâinea
după ce Domnul mulțumise.
24 Când mulțimea a văzut că nici Isus, nici
ucenicii Săi nu sunt acolo, au urcat și ei în bărci
și au venit la Capernaum, căutându-L pe Isus.
25 Când L-au găsit, pe celălalt mal al mării,
I-au zis: „Rabi, când ai ajuns aici?”

26 Isus le-a răspuns: „Adevărat, adevărat vă
spun că Mă căutați nu pentru că ați văzut
semne, ci pentru că ați mâncat din pâini și v-ați
săturat.
27 Lucrați nu pentru hrana care piere, ci
pentru hrana care rămâne pentru viața veșnică
și pe care v-o va da Fiul Omului; căci pe El L-a
pecetluit Dumnezeu Tatăl.”

28 Ei L-au întrebat: „Ce să facem ca să
săvârșim lucrările lui Dumnezeu?”

29 Isus le-a răspuns: „Lucrarea lui Dumnezeu
este aceasta: să credeți în Acela pe care L-a
trimis El.”

30 Atunci ei I-au zis: „Dar ce semn faci Tu, ca
să-l vedem și să Te credem? Ce lucrare
săvârșești?
31 Părinții noștri au mâncat mana în pustie,
după cum este scris: «Le-a dat să mănânce

pâine din cer§.»”✡

32 Isus le-a zis: „Adevărat, adevărat vă spun
că nu Moise v-a dat pâinea din cer, ci Tatăl Meu
vă dă adevărata pâine din cer.
33 Căci pâinea lui Dumnezeu este aceea care
coboară din cer și dă viață lumii.”
34 Ei I-au zis: „Doamne, dă-ne întotdeauna
această pâine!”
35 Isus le-a zis: „Eu sunt Pâinea vieții. Cine
vine la Mine nu va flămânzi niciodată și cine
crede în Mine nu va înseta niciodată.
36 Dar v-am spus că M-ați și văzut, și tot nu
credeți.
37 Tot ce-Mi dă Tatăl va ajunge la Mine, iar pe
cel ce vine la Mine nicidecum nu-l voi alunga
afară.
38 Căci M-am coborât din cer nu ca să fac voia
Mea, ci voia Celui ce M-a trimis.
39 Și voia Tatălui, care M-a trimis, este
aceasta: să nu pierd nimic din tot ce Mi-a dat El,
ci să-l înviez în ziua de apoi.
40 Căci voia Celui ce M-a trimis este ca oricine
Îl vede pe Fiul și crede în El să aibă viață
veșnică; iar Eu îl voi învia în ziua de apoi.”
41 Atunci iudeii murmurau împotriva Lui,
fiindcă spusese: „Eu sunt pâinea care a coborât
din cer.”
42 Și ziceau: „Oare nu este Acesta Isus, fiul lui
Iosif, pe ai cărui tată și mamă îi cunoaștem?

---

§ **6:31** Limba greacă și limba ebraică folosesc același cuvânt pentru „cer”, „ceruri”, „firmament” și „văzduh”. ✡ **6:31** Exodul 16:4; Neemia 9:15; Psalmii 78:24-25

Cum dar spune El acum: «M-am coborât din
cer»?”
43 Isus le-a răspuns: „Nu murmurați între
voi!
44 Nimeni nu poate veni la Mine dacă nu-l
atrage Tatăl, care M-a trimis; și Eu îl voi învia
în ziua de apoi.
45 În profeți este scris: «Toți vor fi învățați de
Dumnezeu.»✡ Astfel, oricine a auzit de la Tatăl
și a învățat vine la Mine.
46 Nu că L-ar fi văzut cineva pe Tatăl, în afară
de Cel care este de la Dumnezeu; Acela L-a
văzut pe Tatăl.
47 Adevărat, adevărat vă spun că cine crede
în Mine are viață veșnică.
48 Eu sunt Pâinea vieții.
49 Părinții voștri au mâncat mana în pustie și
au murit.
50 Aceasta este pâinea care coboară din cer,
pentru ca cine mănâncă din ea să nu moară.
51 Eu sunt Pâinea vie care a coborât din cer.
Dacă mănâncă cineva din această pâine, va trăi
în veci; iar pâinea pe care o voi da Eu pentru
viața lumii este trupul Meu.”
52 Atunci iudeii se certau între ei, zicând:
„Cum poate Omul Acesta să ne dea trupul Său
ca să-l mâncăm?”
53 Isus le-a zis: „Adevărat, adevărat vă spun
că, dacă nu mâncați trupul Fiului Omului și nu
beți sângele Lui, nu aveți viață în voi înșivă.
54 Cine mănâncă trupul Meu și bea sângele
Meu are viață veșnică, și Eu îl voi învia în ziua
de apoi.

✡ **6:45** Isaia 54:13

55 Căci trupul Meu este cu adevărat o hrană,
și sângele Meu este cu adevărat o băutură.
56 Cine mănâncă trupul Meu și bea sângele
Meu rămâne în Mine, și Eu rămân în el.
57 După cum M-a trimis Tatăl cel viu și Eu
trăiesc datorită Tatălui, tot așa și cel ce Mă
mănâncă pe Mine va trăi datorită Mie.
58 Aceasta este pâinea care a coborât din cer;
nu cum au mâncat părinții și au murit: cine
mănâncă această pâine va trăi în veci.”
59 El a spus aceste lucruri în sinagogă, pe
când dădea învățătură în Capernaum.
60 Mulți dintre ucenicii Săi, după ce au auzit,
au zis: „Vorbirea aceasta este prea grea; cine
poate s-o asculte?”
61 Însă Isus, știind în Sine Însuși că ucenicii
Săi murmurau cu privire la aceasta, le-a zis:
„Vă poticnește lucrul acesta?
62 Dar dacă Îl veți vedea pe Fiul Omului
urcând acolo unde era mai înainte?
63 Duhul este Cel ce dă viață; carnea nu
folosește la nimic. Cuvintele pe care vi le-am
spus Eu sunt duh și sunt viață.
64 Dar sunt unii dintre voi care nu cred.” Căci
Isus știa de la început cine erau cei ce nu cred
și cine era cel ce urma să-L trădeze.
65 Și a adăugat: „Tocmai de aceea v-am spus
că nimeni nu poate veni la Mine, dacă nu i-a
fost dat de către Tatăl Meu.”
66 Din această cauză, mulți dintre ucenicii Săi
s-au întors înapoi și nu mai umblau cu El.
67 Atunci Isus le-a zis celor doisprezece: „Nu
cumva vreți să plecați și voi?”

68 Simon Petru I-a răspuns: „Doamne, la cine
să ne ducem? Tu ai cuvintele vieții veșnice!
69 Și noi am ajuns să credem și să știm că Tu
ești Cristosul, Fiul Dumnezeului celui viu.”
70 Isus le-a răspuns: „Oare nu v-am ales Eu
pe voi, cei doisprezece? Și totuși unul dintre voi
este un diavol!”
71 El vorbea despre Iuda, fiul lui Simon
Iscarioteanul; căci acesta, unul dintre cei
doisprezece, urma să-L trădeze.

7

1 După acestea, Isus umbla prin Galileea; căci
nu voia să umble prin Iudeea, pentru că iudeii
căutau să-L omoare.
2 Și sărbătoarea iudeilor, Sărbătoarea
Corturilor, era aproape.
3 Frații Lui I-au zis: „Pleacă de aici și du-Te în
Iudeea, ca să vadă și ucenicii Tăi lucrările pe
care le faci.
4 Căci nimeni nu face ceva în ascuns, când
caută să fie cunoscut în public. Dacă faci aceste
lucruri, arată-Te lumii!”
5 Căci nici chiar frații Lui nu credeau în El.
6 Atunci Isus le-a zis: „Vremea Mea nu a sosit
încă, dar pentru voi vremea este întotdeauna
prielnică.
7 Lumea nu vă poate urî pe voi, dar pe Mine
Mă urăște, pentru că Eu depun mărturie
despre ea că faptele ei sunt rele.
8 Urcați voi la sărbătoare; Eu încă nu urc la
această sărbătoare, fiindcă vremea Mea nu s-a
împlinit încă.”

9 După ce le-a spus acestea, a rămas în
Galileea.
10 Însă, după ce au urcat frații Săi la
sărbătoare, a urcat și El, nu pe față, ci ca și
cum ar fi mers pe ascuns.
11 Iudeii Îl căutau la sărbătoare și întrebau:
„Unde este Acela?”
12 În mulțimi se murmura mult cu privire la
El. Unii ziceau: „Este un om bun!” Alții însă
ziceau: „Nu, ci duce mulțimea în rătăcire!”
13 Totuși, de frica iudeilor, nimeni nu vorbea
deschis despre El.
14 Când sărbătoarea ajunsese deja la
jumătate, Isus a urcat la templu și dădea
învățătură.
15 Iudeii se mirau și ziceau: „Cum de are
Omul Acesta atâtea cunoștințe, fără să fi
învățat carte?”
16 Isus le-a răspuns: „Învățătura Mea nu este
a Mea, ci a Celui ce M-a trimis.
17 Dacă vrea cineva să facă voia Lui, va
ajunge să cunoască dacă învățătura aceasta este
de la Dumnezeu sau dacă Eu vorbesc de la Mine
Însumi.
18 Cine vorbește de la sine însuși își caută
propria slavă; dar cine caută slava Celui ce l-a
trimis, acela este adevărat și în el nu este
nedreptate.
19 Oare nu v-a dat Moise Legea? Și totuși
niciunul dintre voi nu împlinește Legea! De ce
căutați să Mă omorâți?”
20 Mulțimea a răspuns: „Ai demon! Cine
caută să Te omoare?”

21 Isus le-a răspuns: „O singură lucrare am
făcut, și toți vă mirați de ea.
22 Moise v-a dat circumcizia — nu că ea ar
veni de la Moise, ci de la patriarhi — și voi în
ziua de Sabat circumcideți un om.
23 Dacă un om primește circumcizia în ziua
de Sabat, ca să nu fie încălcată Legea lui Moise,
de ce vă mâniați pe Mine pentru că în ziua de
Sabat am făcut sănătos un om în întregime?
24 Nu judecați după înfățișare, ci judecați
după dreptate!”

25 Unii dintre locuitorii Ierusalimului ziceau:
„Nu este Acesta Cel pe care caută ei să-L
omoare?
26 Și iată că vorbește deschis, și nu-I zic nimic!
Nu cumva conducătorii au ajuns să recunoască
cu adevărat că Acesta este Cristosul?
27 Dar despre Acesta știm de unde este; însă
când va veni Cristosul, nimeni nu va ști de
unde este.”

28 Atunci Isus, pe când dădea învățătură în
templu, a strigat: „Mă cunoașteți și știți și de
unde sunt! Eu nu am venit de la Mine Însumi,
ci Cel ce M-a trimis este adevărat, și voi nu-L
cunoașteți.
29 Eu Îl cunosc, pentru că sunt de la El, și El
M-a trimis.”

30 Căutau deci să-L prindă, dar nimeni nu a
pus mâna pe El, pentru că ceasul Lui nu sosise
încă.
31 Mulți din mulțime au crezut în El și ziceau:
„Când va veni Cristosul, va face El mai multe
semne decât a făcut Omul Acesta?”

32 Fariseii au auzit mulțimea șoptind aceste
lucruri despre El; atunci preoții cei mai de
seamă și fariseii au trimis niște paznici să-L
aresteze.
33 Atunci Isus a zis: „Mai sunt cu voi încă
puțină vreme, și apoi Mă duc la Cel ce M-a
trimis.
34 Mă veți căuta și nu Mă veți găsi; iar acolo
unde sunt Eu, voi nu puteți veni.”
35 Iudeii au zis deci între ei: „Unde are de
gând să meargă Acesta, încât noi să nu-L
găsim? Nu cumva are de gând să meargă la cei
împrăștiați printre greci și să-i învețe pe greci?
36 Ce înseamnă cuvântul acesta pe care l-a
spus: «Mă veți căuta și nu Mă veți găsi» și
«Acolo unde sunt Eu, voi nu puteți veni»?”
37 În ziua de pe urmă, care era ziua cea mare
a sărbătorii, Isus S-a ridicat în picioare și a
strigat, zicând: „Dacă însetează cineva, să vină
la Mine și să bea!
38 Cine crede în Mine, din inima lui vor curge
râuri de apă vie, așa cum a spus Scriptura.”
39 Spunea aceasta despre Duhul pe care aveau
să-L primească cei ce cred în El; căci Duhul
Sfânt încă nu fusese dat, fiindcă Isus nu fusese
încă proslăvit.
40 Unii din mulțime, când au auzit aceste
cuvinte, ziceau: „Acesta este cu adevărat
Profetul!”
41 Alții ziceau: „Acesta este Cristosul!” Dar
unii ziceau: „Cum, din Galileea vine Cristosul?
42 Nu a spus Scriptura că din urmașii* lui

* **7:42** Sau „sămânța”.

David✡ și din Betleem,✡ satul în care era David, vine Cristosul?”
43 Astfel, s-a iscat o dezbinare în mulțime din
cauza Lui.
44 Unii dintre ei voiau să-L prindă, dar
nimeni nu a pus mâna pe El.
45 Paznicii s-au întors deci la preoții cei mai
de seamă și la farisei. Aceștia i-au întrebat:
„De ce nu L-ați adus?”
46 Paznicii au răspuns: „Niciodată nu a vorbit
vreun om ca Omul Acesta!”
47 Fariseii le-au răspuns: „Nu cumva ați fost
duși în rătăcire și voi?
48 A crezut în El vreunul dintre conducători
sau dintre farisei?
49 Dar mulțimea aceasta, care nu cunoaște
Legea, este blestemată!”
50 Nicodim, cel care venise la El mai înainte,
noaptea, și care era unul dintre ei, le-a zis:
51 „Oare Legea noastră judecă un om înainte
să-l asculte și să afle ce face?”
52 Ei i-au răspuns: „Nu cumva ești și tu din
Galileea? Cercetează și vei vedea că din Galileea
nu s-a ridicat niciun profet!”✡
53 Și s-a dus fiecare la casa lui,

8

1 iar Isus S-a dus pe Muntele Măslinilor.
2 Dis-de-dimineață, a venit din nou în templu,
și tot poporul a venit la El. El S-a așezat și-i
învăța.

✡ **7:42** 2 Samuel 7:12 ✡ **7:42** Mica 5:2 ✡ **7:52** Vezi Isaia 9:1; Matei 4:13-16

3 Atunci cărturarii și fariseii au adus o femeie
prinsă în adulter; au pus-o în mijloc
4 și I-au zis: „Învățătorule, această femeie a
fost prinsă chiar când săvârșea adulterul.
5 În Legea noastră, Moise ne-a poruncit ca
astfel de femei să fie ucise cu pietre.✡ Tu dar ce
spui despre ea?”
6 Spuneau lucrul acesta ca să-L pună la
încercare, pentru a avea cu ce să-L
învinuiască.
Dar Isus S-a aplecat și scria cu degetul pe
pământ.
7 Fiindcă ei continuau să-L întrebe, El S-a
ridicat și le-a zis: „Cine dintre voi este fără
păcat, acela să arunce primul cu piatra în ea!”
8 Apoi S-a aplecat din nou și scria pe pământ
cu degetul.
9 Când au auzit ei acestea, mustrați de cugetul
lor, au ieșit unul câte unul, începând de la cei
mai bătrâni până la cei din urmă; și Isus a
rămas singur cu femeia, care stătea în mijloc.
10 Atunci Isus S-a ridicat și, văzând-o doar pe
ea, i-a zis: „Femeie, unde sunt învinuitorii tăi?
Nu te-a osândit nimeni?”
11 Ea a zis: „Nimeni, Doamne.”
Și Isus i-a zis: „Nici Eu nu te osândesc. Du-te
și, de acum înainte, să nu mai păcătuiești!”*
12 Isus le-a vorbit din nou, zicând: „Eu sunt
Lumina lumii;✡ cine Mă urmează pe Mine nu va

✡ **8:5** Leviticul 20:10; Deuteronomul 22:22 * **8:11** NU include Ioan 7:53–Ioan 8:11, dar pune pasajul între paranteze drepte pentru a arăta că criticii textuali au avut mai puțină siguranță că acesta a făcut parte din textul original. ✡ **8:12** Isaia 60:1

umbla în întuneric, ci va avea lumina vieții.”

13 Atunci fariseii I-au zis: „Tu depui mărturie
despre Tine Însuți; mărturia Ta nu este
adevărată.”

14 Isus le-a răspuns: „Chiar dacă Eu depun
mărturie despre Mine Însumi, mărturia Mea
este adevărată, pentru că știu de unde am venit
și încotro Mă duc; dar voi nu știți nici de unde
am venit, nici încotro Mă duc.
15 Voi judecați după înfățișarea trupească; Eu
nu judec pe nimeni.
16 Și chiar dacă Eu judec, judecata Mea este
adevărată, pentru că nu sunt singur, ci sunt Eu
și Tatăl, care M-a trimis.
17 În Legea voastră este scris că mărturia a
doi oameni este adevărată.✡
18 Eu sunt Cel ce depun mărturie despre Mine
Însumi, și totodată depune mărturie despre
Mine și Tatăl, care M-a trimis.”

19 Ei I-au zis: „Unde este Tatăl Tău?”

Isus a răspuns: „Voi nu Mă cunoașteți nici pe
Mine, nici pe Tatăl Meu. Dacă M-ați cunoaște pe
Mine, L-ați cunoaște și pe Tatăl Meu.”
20 Aceste cuvinte le-a rostit Isus în locul unde
era vistieria, pe când dădea învățătură în
templu. Și nimeni nu L-a prins, fiindcă ceasul
Lui nu sosise încă.
21 Isus le-a zis din nou: „Eu Mă duc, și Mă veți
căuta, dar veți muri în păcatul vostru. Acolo
unde Mă duc Eu, voi nu puteți veni.”

✡ **8:17** Deuteronomul 17:6; 19:15

22 Atunci iudeii ziceau: „Nu cumva are de
gând să-Și ia viața, de zice: «Acolo unde Mă
duc Eu, voi nu puteți veni»?”

23 El le-a zis: „Voi sunteți de jos; Eu sunt de
sus. Voi sunteți din lumea aceasta; Eu nu sunt
din lumea aceasta.
24 De aceea v-am spus că veți muri în
păcatele voastre; căci, dacă nu credeți că Eu
sunt†, veți muri în păcatele voastre.”

25 Ei L-au întrebat: „Cine ești Tu?”

Isus le-a zis: „Tocmai ceea ce vă spun de la
început!
26 Am multe de spus și de judecat cu privire la
voi; dar Cel ce M-a trimis este adevărat, și Eu
spun lumii tocmai ce am auzit de la El.”

27 Ei nu au înțeles că le vorbea despre Tatăl.

28 Atunci Isus le-a zis: „Când Îl veți înălța pe
Fiul Omului, atunci veți cunoaște că Eu sunt și
că nu fac nimic de la Mine Însumi, ci vorbesc
aceste lucruri așa cum M-a învățat Tatăl Meu.
29 Cel ce M-a trimis este cu Mine; Tatăl nu M-a
lăsat singur, pentru că Eu fac întotdeauna
lucrurile care-I sunt plăcute.”

30 Pe când vorbea El astfel, mulți au crezut în
El.
31 Isus le-a zis deci iudeilor care crezuseră în
El: „Dacă rămâneți în cuvântul Meu, sunteți cu
adevărat ucenicii Mei;
32 veți cunoaște adevărul, și adevărul vă va
elibera.”✡

---

† **8:24** Sau „EU SUNT”. ✡ **8:32** Psalmii 119:45

33 Ei I-au răspuns: „Noi suntem urmașii lui
Avraam și niciodată nu am fost robii nimănui.
Cum de spui Tu: «Veți deveni liberi»?”

34 Isus le-a răspuns: „Adevărat, adevărat vă
spun că oricine trăiește în păcat este rob al
păcatului.
35 Și robul nu rămâne în casă pe vecie; Fiul
însă rămâne pe vecie.
36 Deci, dacă Fiul vă eliberează, veți fi cu
adevărat liberi.
37 Știu că sunteți urmașii lui Avraam; dar
căutați să Mă omorâți, pentru că nu găsește loc
în voi cuvântul Meu.
38 Eu spun ceea ce am văzut la Tatăl Meu, iar
voi faceți ceea ce ați văzut la tatăl vostru.”

39 Ei I-au răspuns: „Tatăl nostru este
Avraam.”

Isus le-a zis: „Dacă ați fi copiii lui Avraam, ați
face faptele lui Avraam.
40 Dar acum căutați să Mă omorâți pe Mine,
un Om care v-am spus adevărul pe care l-am
auzit de la Dumnezeu. Așa ceva Avraam nu a
făcut!
41 Voi faceți faptele tatălui vostru.”

Ei I-au zis: „Noi nu suntem născuți din
curvie; avem un singur Tată: pe Dumnezeu!”

42 Isus le-a zis: „Dacă ar fi Dumnezeu Tatăl
vostru, M-ați iubi, căci Eu de la Dumnezeu am
ieșit și am venit; fiindcă nu am venit de la Mine
Însumi, ci El M-a trimis.
43 De ce nu înțelegeți vorbirea Mea? Pentru
că nu puteți asculta cuvântul Meu.

44 Voi aveți drept tată pe diavolul și vreți să
împliniți poftele tatălui vostru. El de la început
a fost un ucigaș și nu a stat în adevăr, pentru că
în el nu este adevăr. Ori de câte ori spune o
minciună, vorbește din ale lui, căci este
mincinos și tatăl minciunii.
45 Iar pe Mine, fiindcă spun adevărul, nu Mă
credeți.
46 Cine dintre voi Mă poate dovedi vinovat de
păcat? Dacă spun adevărul, de ce nu Mă
credeți?
47 Cine este din Dumnezeu ascultă cuvintele
lui Dumnezeu; voi de aceea nu ascultați, pentru
că nu sunteți din Dumnezeu.”
48 Iudeii I-au răspuns: „Nu spunem noi bine
că ești samaritean și că ai demon?”
49 Isus a răspuns: „Eu nu am demon, ci Îl
cinstesc pe Tatăl Meu, dar voi Mă necinstiți pe
Mine.
50 Eu nu caut slava Mea; este Unul care o
caută și care judecă.
51 Adevărat, adevărat vă spun că, dacă
păzește cineva cuvântul Meu, nu va vedea
moartea în veci.”
52 Atunci iudeii I-au zis: „Acum știm că ai
demon! Avraam a murit, profeții de asemenea,
iar Tu spui: «Dacă păzește cineva cuvântul
Meu, nu va gusta moartea în veci.»
53 Ești Tu mai mare decât părintele nostru
Avraam, care a murit? Și profeții au murit!
Cine te crezi Tu?”
54 Isus a răspuns: „Dacă Mă proslăvesc Eu
Însumi, slava Mea nu este nimic; Tatăl Meu este

Cel ce Mă proslăvește, El, despre care voi ziceți
că este Dumnezeul vostru.
55 Și totuși voi nu L-ați cunoscut, dar Eu Îl
cunosc; iar dacă aș spune că nu-L cunosc, aș fi
și Eu un mincinos ca voi. Dar Îl cunosc și
păzesc cuvântul Lui.
56 Părintele vostru Avraam ajubit de bucurie
că avea să vadă ziua Mea; și a văzut-o și s-a
bucurat."
57 Iudeii I-au zis: „Nu ai încă nici cincizeci de
ani și L-ai văzut pe Avraam?"
58 Isus le-a zis: „Adevărat, adevărat vă spun
că, mai înainte ca să se fi născut Avraam, EU
SUNT."✡
59 Atunci au luat pietre ca să arunce în El; dar
Isus S-a ascuns și a ieșit din templu, trecând
prin mijlocul lor. Și astfel a plecat de acolo.

9

1 În timp ce trecea, Isus a văzut un om orb
din naștere.
2 Ucenicii Săi L-au întrebat: „Rabi, cine a
păcătuit, omul acesta sau părinții lui, de s-a
născut orb?"
3 Isus a răspuns: „Nici omul acesta nu a
păcătuit, nici părinții lui, ci s-a născut așa
pentru ca în el să fie arătate lucrările lui
Dumnezeu.
4 Cât este ziuă, Eu trebuie să fac lucrările
Celui ce M-a trimis; vine noaptea, când nimeni
nu mai poate să lucreze.
5 Cât timp sunt în lume, sunt Lumina lumii."

✡ **8:58** Exodul 3:14

6 După ce a spus acestea, a scuipat pe
pământ, a făcut tină din salivă, a uns cu tină
ochii orbului
7 și i-a zis: „Du-te și spală-te în scăldătoarea
Siloamului!” (care se traduce „Trimis”). El s-a
dus deci, s-a spălat și s-a întors văzând.
8 Vecinii și cei ce-l cunoșteau dinainte ca fiind
cerșetor ziceau: „Nu este acesta cel ce ședea și
cerșea?”
9 Unii ziceau: „El este!” Alții ziceau: „Nu, dar
seamănă cu el.”
Dar el însuși zicea: „Eu sunt!”
10 Ei l-au întrebat: „Atunci cum ți s-au
deschis ochii?”
11 El a răspuns: „Omul numit Isus a făcut
tină, mi-a uns ochii și mi-a zis: «Du-te la
scăldătoarea Siloamului și spală-te!» Deci
m-am dus, m-am spălat și mi-am căpătat
vederea.”
12 Ei l-au întrebat: „Unde este Acela?”
El a zis: „Nu știu.”
13 L-au dus la farisei pe cel ce fusese orb.
14 Și era o zi de Sabat când Isus făcuse tina
și-i deschisese ochii.
15 Așadar, și fariseii l-au întrebat din nou
cum și-a căpătat vederea. Iar el le-a zis: „Mi-a
pus tină pe ochi, m-am spălat și văd.”
16 Atunci unii dintre farisei ziceau: „Omul
Acesta nu este de la Dumnezeu, pentru că nu
ține Sabatul.”
Alții însă ziceau: „Cum poate un om păcătos
să facă astfel de semne?” Și era dezbinare între
ei.

17 L-au întrebat deci din nou pe orb: „Tu ce
spui despre El, în privința faptului că ți-a
deschis ochii?”
El a zis: „Este un profet!”
18 Iudeii nu au crezut că fusese orb și că-și
căpătase vederea, până când i-au chemat pe
părinții celui ce-și recăpătase vederea
19 și i-au întrebat: „Acesta este fiul vostru,
despre care spuneți că s-a născut orb? Atunci
cum de vede acum?”
20 Părinții lui au răspuns: „Știm că acesta
este fiul nostru și că s-a născut orb;
21 dar cum de vede acum sau cine i-a deschis
ochii, nu știm. Întrebați-l pe el; este în toată
firea, va vorbi el însuși despre sine.”
22 Părinții lui au spus acestea pentru că se
temeau de iudei; căci iudeii hotărâseră deja că,
dacă Îl va mărturisi cineva pe Isus ca fiind
Cristosul, să fie dat afară din sinagogă.
23 De aceea au zis părinții lui: „Este în toată
firea; întrebați-l pe el.”
24 L-au chemat deci a doua oară pe omul care
fusese orb și i-au zis: „Dă slavă lui Dumnezeu!
Noi știm că Omul Acesta este un păcătos.”
25 El a răspuns: „Dacă este un păcătos, nu
știu; un singur lucru știu: că eram orb, și acum
văd!”
26 Ei l-au întrebat din nou: „Ce ți-a făcut?
Cum ți-a deschis ochii?”
27 El le-a răspuns: „V-am spus deja, și nu ați
ascultat. De ce vreți să auziți iarăși? Nu cumva
vreți să deveniți și voi ucenicii Lui?”

28 Ei l-au ocărât și i-au zis: „Tu ești ucenicul
Aceluia, dar noi suntem ucenicii lui Moise!
29 Noi știm că lui Moise i-a vorbit Dumnezeu;
dar Acesta nu știm de unde este.”
30 Omul le-a răspuns: „Tocmai în aceasta stă
lucrul uimitor: că voi nu știți de unde este, și
totuși mie mi-a deschis ochii!
31 Știm că Dumnezeu nu-i ascultă pe păcătoși;
dar, dacă este cineva temător de Dumnezeu și
face voia Lui, pe acela îl ascultă.✡
32 De când este lumea, nu s-a auzit să fi
deschis cineva ochii unui orb din naștere.
33 Dacă Omul Acesta nu ar fi de la Dumnezeu,
nu ar putea face nimic.”
34 Ei i-au răspuns: „Tu ești născut cu totul în
păcate, și ne înveți tu pe noi?” Și l-au dat afară.
35 Isus a auzit că l-au dat afară și, când l-a
găsit, i-a zis: „Crezi tu în Fiul lui Dumnezeu?”
36 El a răspuns: „Și cine este, Doamne, ca să
cred în El?”
37 Isus i-a zis: „L-ai și văzut; Cel care vorbește
cu tine, Acela este!”
38 El a zis: „Cred, Doamne!” Și I s-a închinat.
39 Apoi Isus a zis: „Eu am venit în această
lume pentru judecată: ca aceia care nu văd să
vadă, iar cei care văd să ajungă orbi.”
40 Unii dintre fariseii care erau cu El, când au
auzit acestea, I-au zis: „Dar ce, și noi suntem
orbi?”
41 Isus le-a răspuns: „Dacă ați fi orbi, nu ați
avea păcat; dar acum ziceți: «Vedem!» Tocmai
de aceea păcatul vostru rămâne.”

✡ **9:31** Psalmii 66:18; Proverbele 15:29; 28:9

10

1 „Adevărat, adevărat vă spun că cine nu
intră pe ușă în staulul oilor, ci sare pe altă
parte, este un hoț și un tâlhar.
2 Dar cine intră pe ușă este păstorul oilor.
3 Portarul îi deschide, și oile îi ascultă glasul;
el își cheamă oile pe nume și le duce afară.
4 După ce și-a scos toate oile, merge înaintea
lor, iar oile îl urmează, pentru că-i cunosc
glasul.
5 Pe un străin însă nicidecum nu-l vor urma,
ci vor fugi de el, pentru că nu cunosc glasul
străinilor.”
6 Isus le-a spus această pildă, dar ei nu au
înțeles despre ce le vorbea.

7 Isus le-a zis deci din nou: „Adevărat,
adevărat vă spun că Eu sunt ușa oilor.
8 Toți cei ce au venit înainte de Mine sunt hoți
și tâlhari, dar oile nu au ascultat de ei.
9 Eu sunt ușa. Dacă intră cineva prin Mine, va
fi mântuit; va intra și va ieși, și va găsi pășune.
10 Hoțul nu vine decât să fure, să înjunghie și
să prăpădească. Eu am venit ca oile să aibă
viață, și s-o aibă din belșug.

11 „Eu sunt Păstorul cel bun.✡ Păstorul cel
bun Își dă viața pentru oi.
12 Cel plătit însă, care nu este păstor și ale
cărui oi nu sunt ale lui, când vede lupul venind,
lasă oile și fuge; iar lupul le răpește și le
împrăștie.

✡ **10:11** Isaia 40:11; Ezechiel 34:11-12,15,22

13 Cel plătit fuge, pentru că este plătit și nu-i
pasă de oi.
14 Eu sunt Păstorul cel bun. Eu Îmi cunosc
oile Mele, și ele Mă cunosc pe Mine,
15 așa cum Mă cunoaște pe Mine Tatăl și cum
Îl cunosc Eu pe Tatăl; și Eu Îmi dau viața
pentru oi.
16 Mai am și alte oi, care nu sunt din acest
staul;✡ și pe acelea trebuie să le aduc. Ele vor
asculta glasul Meu, și va fi o singură turmă și
un singur Păstor.
17 De aceea Mă iubește Tatăl: pentru că Îmi
dau viața,✡ ca s-o iau din nou.
18 Nimeni nu Mi-o ia cu sila, ci o dau Eu de la
Mine Însumi. Am putere s-o dau și am putere
s-o iau din nou; această poruncă am primit-o de
la Tatăl Meu.”
19 Din cauza acestor cuvinte, s-a iscat din nou
dezbinare între iudei.
20 Mulți dintre ei ziceau: „Are demon și este
nebun; de ce-L ascultați?”
21 Alții ziceau: „Acestea nu sunt cuvintele
unui îndrăcit. Poate un demon să deschidă
ochii orbilor?”✡
22 Atunci a avut loc la Ierusalim Sărbătoarea
Înnoirii Templului*.
23 Era iarnă, și Isus Se plimba prin templu,
prin pridvorul lui Solomon.

✡ **10:16** Isaia 56:8 ✡ **10:17** Isaia 53:7-8 ✡ **10:21** Exodul 4:11

* **10:22** „Sărbătoarea Înnoirii Templului” (sau a Dedicării) este denumirea grecească pentru „Hanuka”, sărbătoarea resfințirii Templului.

24 Iudeii L-au înconjurat și I-au zis: „Până
când ne mai ții în nesiguranță? Dacă Tu ești
Cristosul, spune-ne-o deschis!”
25 Isus le-a răspuns: „V-am spus, și nu credeți.
Lucrările pe care le fac Eu în Numele Tatălui
Meu, acestea depun mărturie despre Mine.
26 Dar voi nu credeți, pentru că nu sunteți
dintre oile Mele, așa cum v-am spus.
27 Oile Mele ascultă glasul Meu; Eu le cunosc,
și ele Mă urmează.
28 Eu le dau viață veșnică, în veac nu vor
pieri, și nimeni nu le va smulge din mâna Mea.
29 Tatăl Meu, care Mi le-a dat, este mai mare
decât toți, și nimeni nu le poate smulge din
mâna Tatălui Meu.
30 Eu și Tatăl una suntem.”
31 Iudeii au luat din nou pietre ca să-L ucidă
cu pietre.
32 Isus le-a răspuns: „V-am arătat multe
lucrări bune care vin de la Tatăl Meu; pentru
care dintre aceste lucrări aruncați cu pietre în
Mine?”
33 Iudeii I-au răspuns: „Nu pentru o lucrare
bună aruncăm cu pietre în Tine, ci pentru hulă,
și fiindcă Tu, care ești un om, Te faci
Dumnezeu!”
34 Isus le-a răspuns: „Nu este scris în Legea
voastră: «Eu am zis: sunteți dumnezei»?✡
35 Dacă Legea i-a numit «dumnezei» pe aceia
cărora le-a fost adresat cuvântul lui Dumnezeu
— iar Scriptura nu poate fi desființată —,

✡ **10:34** Psalmii 82:6

36 cum ziceți voi Aceluia pe care Tatăl L-a
sfințit și L-a trimis în lume: «Hulești!», pentru
că am spus: «Sunt Fiul lui Dumnezeu»?
37 Dacă nu fac lucrările Tatălui Meu, să nu Mă
credeți.
38 Dar dacă le fac, chiar dacă pe Mine nu Mă
credeți, credeți măcar lucrările acestea, ca să
ajungeți să cunoașteți și să credeți că Tatăl este
în Mine și Eu sunt în Tatăl.”
39 Atunci au căutat iarăși să-L prindă, dar El
a scăpat din mâinile lor.
40 A plecat din nou dincolo de Iordan, în locul
unde boteza Ioan la început, și a rămas acolo.
41 Mulți veneau la El și ziceau: „Ioan,
într-adevăr, nu a făcut niciun semn; dar tot ce
a spus Ioan despre Omul Acesta era adevărat.”
42 Și mulți au crezut în El acolo.

11

1 Era bolnav un oarecare Lazăr din Betania,
satul Mariei și al Martei, sora ei.
2 Maria era aceea care L-a uns pe Domnul cu
mir și I-a șters picioarele cu părul ei; și fratele
ei, Lazăr, era cel bolnav.
3 Surorile au trimis deci la Isus să-I spună:
„Doamne, iată că acela pe care-l iubești este
bolnav!”
4 Când a auzit aceasta, Isus a zis: „Boala
aceasta nu este spre moarte, ci este pentru
slava lui Dumnezeu, pentru ca Fiul lui
Dumnezeu să fie proslăvit prin ea.”
5 Și Isus o iubea pe Marta, și pe sora ei, și pe
Lazăr.

6 Așadar, deși a auzit că este bolnav, a mai
rămas două zile în locul în care Se afla;
7 apoi, după aceea, le-a zis ucenicilor: „Să
mergem din nou în Iudeea!”
8 Ucenicii I-au zis: „Rabi, adineauri căutau
iudeii să Te ucidă cu pietre, și Te întorci iarăși
acolo?”
9 Isus a răspuns: „Nu sunt douăsprezece
ceasuri într-o zi? Dacă umblă cineva ziua, nu se
împiedică, pentru că vede lumina acestei lumi;
10 dar, dacă umblă cineva noaptea, se
împiedică, pentru că lumina nu este în el.”
11 După ce a spus acestea, a adăugat:
„Prietenul nostru Lazăr a adormit, dar Mă duc
să-l trezesc din somn.”
12 Ucenicii I-au zis: „Doamne, dacă a adormit,
se va face bine.”
13 Isus vorbise despre moartea lui, dar ei
credeau că vorbește despre odihna somnului.
14 Atunci Isus le-a spus deschis: „Lazăr a
murit.
15 Și Mă bucur, pentru voi, că nu am fost
acolo, ca să credeți. Dar acum, haideți să
mergem la el!”
16 Atunci Toma, numit Geamănul*, le-a zis
celorlalți ucenici: „Haideți să mergem și noi, ca
să murim împreună cu El!”
17 Când a sosit Isus, a aflat că Lazăr era deja
de patru zile în mormânt.
18 Betania era aproape de Ierusalim, la o
depărtare de vreo cincisprezece stadii†.

---

* **11:16** În original „Didim”, care înseamnă „Geamăn”. † **11:18** 15 stadii înseamnă aproximativ 2,8 kilometri (sau 1,7 mile).

19 Și mulți dintre iudei veniseră la Marta și la
Maria ca să le mângâie pentru fratele lor.
20 Când a auzit Marta că vine Isus, I-a ieșit în
întâmpinare; Maria însă ședea în casă.
21 Marta I-a zis lui Isus: „Doamne, dacă ai fi
fost aici, n-ar fi murit fratele meu!
22 Dar și acum știu că tot ce-I vei cere lui
Dumnezeu, Dumnezeu Îți va da.”
23 Isus i-a zis: „Fratele tău va învia!”
24 Marta I-a răspuns: „Știu că va învia la
înviere, în ziua de apoi.”
25 Isus i-a zis: „Eu sunt învierea și viața. Cine
crede în Mine, chiar dacă ar fi murit, va trăi.
26 Și oricine trăiește și crede în Mine nu va
muri în veac. Crezi lucrul acesta?”
27 Ea I-a zis: „Da, Doamne; eu am ajuns să
cred că Tu ești Cristosul, Fiul lui Dumnezeu, Cel
care trebuia să vină în lume.”
28 După ce a spus acestea, s-a dus și a
chemat-o în taină pe sora ei, Maria, zicându-i:
„Învățătorul este aici și te cheamă.”
29 Cum a auzit, Maria s-a ridicat repede și s-a
dus la El.
30 Căci Isus încă nu intrase în sat, ci Se afla
tot în locul unde-L întâmpinase Marta.
31 Iudeii care erau cu Maria în casă și o
mângâiau, când au văzut că s-a ridicat în grabă
și a ieșit, au mers după ea, gândindu-se că se
duce la mormânt ca să plângă acolo.
32 Când a ajuns Maria acolo unde era Isus și
L-a văzut, I-a căzut la picioare și I-a zis:
„Doamne, dacă ai fi fost aici, n-ar fi murit
fratele meu!”

33 Isus, când a văzut-o plângând, pe ea și pe
iudeii care veniseră cu ea, S-a înfiorat în duhul
Său, S-a tulburat
34 și a întrebat: „Unde l-ați pus?”
Ei I-au răspuns: „Doamne, vino și vezi!”
35 Isus a plâns.
36 Atunci iudeii au zis: „Iată cât de mult îl
iubea!”
37 Dar unii dintre ei au zis: „El, care a deschis
ochii orbului, nu putea să facă în așa fel încât
nici omul acesta să nu moară?”
38 Isus, înfiorându-Se din nou în Sine Însuși,
S-a îndreptat spre mormânt. Acesta era o
peșteră, și la intrarea ei era pusă o piatră.
39 Isus a zis: „Dați piatra la o parte!”
Marta, sora celui mort, I-a zis: „Doamne,
miroase deja greu, căci este mort de patru zile.”
40 Isus i-a zis: „Nu ți-am spus că, dacă vei
crede, vei vedea slava lui Dumnezeu?”
41 Au dat deci piatra la o parte de la locul
unde zăcea cel mort.‡ Iar Isus Și-a ridicat ochii
în sus și a zis: „Tată, Îți mulțumesc că M-ai
ascultat.
42 Eu știam că întotdeauna Mă asculți, dar
am vorbit așa pentru mulțimea care stă în jur,
ca să creadă că Tu M-ai trimis.”
43 După ce a spus acestea, a strigat cu glas
tare: „Lazăre, vino afară!”
44 Și cel mort a ieșit, cu mâinile și picioarele
legate cu fâșii de pânză, iar cu fața înfășurată
într-un ștergar.

‡ **11:41** NU omite „de la locul unde zăcea cel mort”.

Isus le-a zis: „Dezlegați-l și lăsați-l să
meargă!”
45 Atunci mulți dintre iudeii care veniseră la
Maria și văzuseră ce a făcut Isus au crezut în
El.
46 Dar unii dintre ei s-au dus la farisei și le-au
spus ce făcuse Isus.
47 Atunci preoții cei mai de seamă și fariseii
au adunat Sinedriul și ziceau: „Ce ne facem?
Omul Acesta săvârșește multe semne!
48 Dacă-L lăsăm așa, toți vor crede în El, și
vor veni romanii și ne vor nimici și locul nostru
sfânt, și neamul.”
49 Dar unul dintre ei, Caiafa, care era mare
preot în anul acela, le-a zis: „Voi nu știți nimic;
50 și nici nu vă gândiți că este în folosul
nostru să moară un singur om pentru popor, și
să nu piară tot neamul!”
51 Dar el nu a spus aceasta de la sine însuși;
ci, fiind mare preot în anul acela, a profețit că
Isus avea să moară pentru neam —
52 și nu numai pentru neamul acela, ci și ca
să-i adune într-un singur trup pe copiii lui
Dumnezeu cei răspândiți.
53 Din ziua aceea s-au sfătuit deci să-L
omoare.
54 De aceea Isus nu mai umbla deschis printre
iudei, ci a plecat de acolo în ținutul de lângă
pustie, într-o cetate numită Efraim, și a rămas
acolo cu ucenicii Săi.
55 Paștele iudeilor era aproape. Și mulți din
ținutul acela au urcat la Ierusalim înainte de
Paște, ca să se curățească.

56 Ei Îl căutau pe Isus și, stând în templu,
vorbeau unii cu alții: „Ce credeți? Nu va veni
deloc la sărbătoare?”
57 Iar preoții cei mai de seamă și fariseii
dăduseră poruncă, dacă știe cineva unde este,
să dea de știre, ca să-L prindă.

12

1 Cu șase zile înainte de Paște, Isus a venit în
Betania, unde era Lazăr, cel care murise și pe
care El îl înviase din morți.
2 Acolo I-au pregătit o cină. Marta slujea, iar
Lazăr era unul dintre cei ce ședeau la masă cu
El.
3 Atunci Maria a luat o litră* de mir de nard
curat, de mare preț, a uns picioarele lui Isus și
I-a șters picioarele cu părul ei; și casa s-a
umplut de mireasma mirului.
4 Iuda Iscarioteanul, fiul lui Simon, unul
dintre ucenicii Săi, cel care avea să-L trădeze, a
zis:
5 „De ce nu s-a vândut acest mir cu trei sute
de dinari† și să se fi dat săracilor?”
6 Dar a spus aceasta nu pentru că-i păsa de
săraci, ci pentru că era hoț și, cum ținea el
punga cu bani, lua din ce se punea în ea.
7 Dar Isus a zis: „Las-o în pace! Ea l-a păstrat
pentru ziua pregătirii Mele de îngropare.
8 Căci pe săraci îi aveți întotdeauna cu voi,
dar pe Mine nu Mă aveți întotdeauna.”

---

* **12:3** O livră romană de 12 uncii, adică aproximativ 340 de grame. † **12:5** 300 de dinari reprezentau aproximativ plata pe un an pentru un muncitor agricol.

9 O mare mulțime de iudei au aflat că Isus
este acolo și au venit nu numai pentru Isus, ci
să-l vadă și pe Lazăr, pe care El îl înviase din
morți.
10 Atunci preoții cei mai de seamă s-au sfătuit
să-l omoare și pe Lazăr,
11 căci din cauza lui mulți dintre iudei plecau
de la ei și credeau în Isus.
12 A doua zi, marea mulțime care venise la
sărbătoare, auzind că Isus vine la Ierusalim,
13 a luat ramuri de finic și I-a ieșit în
întâmpinare, strigând: „Osana!‡ Binecuvântat
este Cel ce vine în Numele Domnului,✡ Regele
lui Israel!”
14 Isus a găsit un măgăruș și a încălecat pe
el, după cum este scris:
15 „Nu te teme, fiică a Sionului! Iată că Regele
tău vine, șezând pe mânzul unei măgărițe.”✡
16 Ucenicii Săi nu au înțeles aceste lucruri la
început; dar, când a fost proslăvit Isus, și-au
adus aminte că acestea erau scrise despre El și
că ei le îndepliniseră față de El.
17 Mulțimea care fusese cu El când îl chemase
pe Lazăr din mormânt și-l înviase din morți
depunea mărturie despre lucrul acesta.
18 De aceea I-a și ieșit în întâmpinare
mulțimea, fiindcă auzise că El făcuse acest
semn.
19 Atunci fariseii și-au zis între ei: „Vedeți că
nu câștigați nimic? Iată că lumea s-a dus după
El!”

---

‡ **12:13** „Osana” înseamnă „mântuiește-ne” sau „ajută-ne, te rugăm”. ✡ **12:13** Psalmii 118:25-26 ✡ **12:15** Zaharia 9:9

20 Printre cei ce urcaseră să se închine la
sărbătoare erau și unii greci.
21 Aceștia au venit la Filip, care era din
Betsaida Galileii, și l-au rugat, zicând:
„Domnule, vrem să-L vedem pe Isus.”
22 Filip s-a dus și i-a spus lui Andrei; apoi
Andrei și Filip au venit și I-au spus lui Isus.
23 Isus le-a răspuns: „A sosit ceasul să fie
proslăvit Fiul Omului.
24 Adevărat, adevărat vă spun că, dacă bobul
de grâu care cade în pământ nu moare, rămâne
singur; dar, dacă moare, aduce mult rod.
25 Cine-și iubește viața o va pierde; iar cine-și
urăște viața în lumea aceasta o va păstra
pentru viața veșnică.
26 Dacă Îmi slujește cineva, să Mă urmeze; și
acolo unde sunt Eu, va fi și slujitorul Meu. Dacă
Îmi slujește cineva, Tatăl îl va cinsti.
27 „Acum sufletul Meu este tulburat. Și ce voi
spune? «Tată, izbăvește-Mă din ceasul acesta»?
Dar tocmai pentru aceasta am ajuns la ceasul
acesta!
28 Tată, proslăvește-Ți Numele!”
Atunci a venit un glas din cer, zicând: „L-am
proslăvit și-L voi mai proslăvi!”
29 Mulțimea care stătea acolo și a auzit zicea
că a fost un tunet. Alții ziceau: „I-a vorbit un
înger!”
30 Isus a răspuns: „Nu pentru Mine s-a auzit
glasul acesta, ci pentru voi.
31 Acum are loc judecata acestei lumi; acum
stăpânitorul acestei lumi va fi aruncat afară.

32 Iar Eu, când voi fi înălțat de pe pământ, îi
voi atrage la Mine pe toți oamenii.”
33 Spunea aceasta ca să arate cu ce fel de
moarte urma să moară.
34 Mulțimea I-a răspuns: „Noi am auzit din
Lege că Cristosul rămâne în veac;✡ cum dar
spui Tu că Fiul Omului trebuie să fie înălțat?
Cine este acest Fiu al Omului?”
35 Atunci Isus le-a zis: „Lumina mai este
printre voi încă puțină vreme. Umblați cât timp
aveți Lumina, ca să nu vă surprindă
întunericul; căci cine umblă în întuneric nu
știe încotro merge.
36 Cât timp aveți Lumina, credeți în Lumină,
ca să deveniți fii ai luminii.” Isus a rostit aceste
lucruri, apoi a plecat și S-a ascuns de ei.
37 Deși făcuse atât de multe semne înaintea
lor, tot nu credeau în El,
38 ca să se împlinească cuvântul rostit de
profetul Isaia:
„Doamne, cine a crezut vestirea noastră?
Și cui i s-a descoperit brațul Domnului?”✡
39 De aceea nu puteau să creadă, pentru că
Isaia a mai spus:
40 „Le-a orbit ochii și le-a împietrit inima,
ca nu cumva să vadă cu ochii,
să înțeleagă cu inima,
să se întoarcă la Mine,
și să-i vindec.”✡
41 Isaia a spus aceste lucruri când a văzut
slava Lui și a vorbit despre El.✡

✡ **12:34** Isaia 9:7; Daniel 2:44; vezi și Isaia 53:8 ✡ **12:38** Isaia 53:1 ✡ **12:40** Isaia 6:10 ✡ **12:41** Isaia 6:1

42 Totuși, chiar și dintre conducători, mulți au
crezut în El; dar, din cauza fariseilor, nu-L
mărturiseau, ca să nu fie dați afară din
sinagogă;
43 căci au iubit mai mult slava oamenilor
decât slava lui Dumnezeu.
44 Iar Isus a strigat și a zis: „Cine crede în
Mine nu crede în Mine, ci în Cel ce M-a trimis;
45 și cine Mă vede pe Mine Îl vede pe Cel ce
M-a trimis.
46 Eu am venit ca Lumină în lume, pentru ca
oricine crede în Mine să nu rămână în
întuneric.
47 Și dacă aude cineva cuvintele Mele și nu le
păzește, nu Eu îl judec; căci nu am venit să
judec lumea, ci să mântuiesc lumea.
48 Cine Mă nesocotește și nu primește
cuvintele Mele are cine să-l judece: cuvântul pe
care l-am rostit Eu, acela îl va judeca în ziua de
apoi.
49 Pentru că Eu nu am vorbit de la Mine
Însumi, ci Tatăl, care M-a trimis, El Însuși Mi-a
dat poruncă ce să spun și cum să vorbesc.
50 Și știu că porunca Lui este viață veșnică.
De aceea, lucrurile pe care le spun, le spun
întocmai cum Mi le-a spus Tatăl.”

13

1 Înainte de sărbătoarea Paștelui, Isus, știind
că I-a sosit ceasul să plece din această lume la
Tatăl, și-a arătat dragostea până la capăt față
de ai Săi, care erau în lume și pe care-i iubise.

2 În timpul cinei — după ce diavolul pusese
deja în inima lui Iuda Iscarioteanul, fiul lui
Simon, gândul să-L trădeze —,
3 Isus, știind că Tatăl I-a dat toate lucrurile în
mâini și că de la Dumnezeu a venit și la
Dumnezeu Se duce,
4 S-a ridicat de la cină, Și-a pus deoparte
hainele de deasupra, a luat un ștergar și S-a
încins cu el.
5 Apoi a turnat apă într-un lighean și a
început să spele picioarele ucenicilor și să le
șteargă cu ștergarul cu care era încins.
6 A ajuns astfel la Simon Petru. Iar Petru I-a
zis: „Doamne, Tu să-mi speli mie picioarele?”
7 Isus i-a răspuns: „Ceea ce fac Eu, tu nu
înțelegi acum, dar vei înțelege mai târziu.”
8 Petru I-a zis: „În veac nu-mi vei spăla
picioarele!”
Isus i-a răspuns: „Dacă nu te spăl Eu, nu ai
parte cu Mine.”
9 Simon Petru I-a zis: „Doamne, atunci nu
numai picioarele mele, ci și mâinile și capul!”
10 Isus i-a zis: „Cine s-a îmbăiat nu are nevoie
să-și spele decât picioarele, căci este curat în
întregime; și voi sunteți curați, dar nu toți.”
11 Căci Îl știa pe cel ce avea să-L trădeze; de
aceea a zis: „Nu toți sunteți curați.”
12 După ce le-a spălat picioarele, Și-a luat
hainele de deasupra, S-a așezat din nou la masă
și le-a zis: „Înțelegeți voi ce v-am făcut Eu?
13 Voi Mă numiți «Învățătorul» și «Domnul»,
și bine spuneți, căci sunt.

14 Așadar, dacă Eu, Domnul și Învățătorul,
v-am spălat picioarele, și voi sunteți datori să
vă spălați picioarele unii altora.
15 Căci v-am dat o pildă, pentru ca și voi să
faceți așa cum v-am făcut Eu.
16 Adevărat, adevărat vă spun că robul nu
este mai mare decât stăpânul său, nici trimisul
nu este mai mare decât cel ce l-a trimis.
17 Dacă știți aceste lucruri, ferice de voi dacă
le faceți!
18 Nu vorbesc despre voi toți; Eu îi știu pe cei
pe care i-am ales. Dar trebuie să se împlinească
Scriptura: «Cel ce mănâncă pâine cu Mine a
ridicat călcâiul împotriva Mea.»✡
19 Vă spun lucrul acesta de pe acum, înainte
să se întâmple, pentru ca, atunci când se va
întâmpla, să credeți că Eu sunt.
20 Adevărat, adevărat vă spun: cine primește
pe cel pe care-l trimit Eu pe Mine Mă primește;
iar cine Mă primește pe Mine Îl primește pe Cel
ce M-a trimis.”
21 După ce a spus aceste lucruri, Isus S-a
tulburat în duh, a depus mărturie și a zis:
„Adevărat, adevărat vă spun că unul dintre voi
Mă va trăda.”
22 Ucenicii se uitau unii la alții, nedumeriți
despre cine vorbește.
23 Unul dintre ucenicii Săi, acela pe care-l
iubea Isus, stătea la masă rezemat de pieptul
lui Isus.
24 Simon Petru i-a făcut semn acestuia și i-a
zis: „Spune-ne despre cine vorbește!”

✡ **13:18** Psalmii 41:9

25 Acela, rezemându-se astfel pe pieptul lui
Isus, L-a întrebat: „Doamne, cine este?”
26 Isus a răspuns: „Este acela căruia îi voi
întinde bucățica de pâine după ce o voi
înmuia.” Și, după ce a înmuiat bucățica de
pâine, a luat-o și i-a dat-o lui Iuda, fiul lui
Simon Iscarioteanul.
27 Cum a luat bucățica, a intrat Satan în el.
Atunci Isus i-a zis: „Ce ai de făcut, fă repede!”
28 Dar niciunul dintre cei ce ședeau la masă
nu a înțeles de ce i-a spus aceasta.
29 Unii credeau că, întrucât Iuda ținea punga
cu bani, Isus îi spune: „Cumpără ce ne trebuie
pentru sărbătoare”, sau îi cere să dea ceva
săracilor.
30 După ce a luat bucățica de pâine, Iuda a
ieșit îndată afară. Și era noapte.
31 După ce a ieșit el, Isus a zis: „Acum Fiul
Omului a fost proslăvit, și Dumnezeu a fost
proslăvit în El.
32 Iar dacă Dumnezeu a fost proslăvit în El, și
Dumnezeu Îl va proslăvi în Sine Însuși, și-L va
proslăvi îndată.
33 Copilașilor, mai sunt cu voi încă puțină
vreme. Mă veți căuta și, așa cum le-am spus
iudeilor că «Acolo unde Mă duc Eu, voi nu
puteți veni», tot așa vă spun și vouă acum.
34 Vă dau o poruncă nouă: să vă iubiți unii pe
alții; așa cum v-am iubit Eu, tot așa să vă iubiți
și voi unii pe alții.
35 Prin aceasta vor cunoaște toți că sunteți
ucenicii Mei: dacă veți avea dragoste unii față
de alții.”

36 Simon Petru I-a zis: „Doamne, încotro Te
duci?”
Isus i-a răspuns: „Acolo unde Mă duc Eu, tu
nu Mă poți urma acum; dar mai târziu Mă vei
urma.”
37 Petru I-a zis: „Doamne, de ce nu Te pot
urma acum? Îmi voi da viața pentru Tine!”
38 Isus i-a răspuns: „Îți vei da viața pentru
Mine? Adevărat, adevărat îți spun că nu va
cânta cocoșul până nu Mă vei tăgădui de trei
ori!”

14

1 „Să nu vi se tulbure inima! Credeți în
Dumnezeu și credeți în Mine!
2 În casa Tatălui Meu sunt multe locășuri.
Dacă nu ar fi așa, v-aș fi spus. Eu Mă duc să vă
pregătesc un loc.
3 Și, după ce Mă voi duce și vă voi pregăti un
loc, Mă voi întoarce și vă voi lua la Mine,
pentru ca acolo unde sunt Eu să fiți și voi.
4 Și știți încotro Mă duc, și știți și calea.”
5 Toma I-a zis: „Doamne, nu știm încotro Te
duci; cum putem ști calea?”
6 Isus i-a răspuns: „Eu sunt calea, adevărul și
viața. Nimeni nu vine la Tatăl decât prin Mine.
7 Dacă M-ați fi cunoscut pe Mine, L-ați fi
cunoscut și pe Tatăl Meu. Și de acum Îl
cunoașteți și L-ați și văzut.”
8 Filip I-a zis: „Doamne, arată-ni-L pe Tatăl, și
ne este de ajuns!”
9 Isus i-a zis: „De atâta vreme sunt cu voi și
nu M-ai cunoscut, Filipe? Cine M-a văzut pe

Mine L-a văzut pe Tatăl. Cum dar spui tu:
«Arată-ni-L pe Tatăl»?
10 Nu crezi că Eu sunt în Tatăl, și Tatăl este în
Mine? Cuvintele pe care vi le spun, nu le
vorbesc de la Mine Însumi; ci Tatăl, care
rămâne în Mine, El face aceste lucrări ale Sale.
11 Credeți-Mă că Eu sunt în Tatăl și Tatăl este
în Mine; dacă nu, credeți măcar pentru
lucrările acestea!
12 Adevărat, adevărat vă spun că cine crede
în Mine va face și el lucrările pe care le fac Eu;
ba încă va face lucrări și mai mari decât
acestea, pentru că Eu Mă duc la Tatăl Meu.
13 Și orice veți cere în Numele Meu, voi face,
pentru ca Tatăl să fie proslăvit în Fiul.
14 Dacă veți cere ceva în Numele Meu, Eu voi
face.
15 Dacă Mă iubiți, veți păzi poruncile Mele.
16 Iar Eu Îl voi ruga pe Tatăl, și El vă va da un
alt Mângâietor*, care să rămână cu voi în veac:
17 Duhul adevărului, pe care lumea nu-L
poate primi, pentru că nu-L vede și nu-L
cunoaște; dar voi Îl cunoașteți, căci rămâne cu
voi și va fi în voi.
18 Nu vă voi lăsa orfani; Mă voi întoarce la
voi.
19 Încă puțină vreme, și lumea nu Mă va mai
vedea, dar voi Mă veți vedea; pentru că Eu
trăiesc, și voi veți trăi.
20 În ziua aceea veți cunoaște că Eu sunt în

* **14:16** În greacă „παράκλητον” (Parakleton): Sfetnic, Ajutor, Mijlocitor, Apărător și Mângâietor.

Tatăl Meu, că voi sunteți în Mine și că Eu sunt
în voi.
21 Cine are poruncile Mele și le păzește, acela
Mă iubește; și cine Mă iubește va fi iubit de
Tatăl Meu, iar Eu îl voi iubi și Mă voi arăta lui.”

22 Iuda — nu Iscarioteanul — I-a zis:
„Doamne, cum se face că ai de gând să ni Te
arăți nouă, și nu lumii?”

23 Isus i-a răspuns: „Dacă Mă iubește cineva,
va păzi cuvântul Meu, și Tatăl Meu îl va iubi;
Noi vom veni la el și vom locui împreună cu el.
24 Cine nu Mă iubește nu păzește cuvintele
Mele. Iar cuvântul pe care-l auziți nu este al
Meu, ci al Tatălui, care M-a trimis.

25 „V-am spus aceste lucruri cât timp mai sunt
cu voi.
26 Dar Mângâietorul, Duhul Sfânt, pe care-L
va trimite Tatăl în Numele Meu, vă va învăța
toate lucrurile și vă va aduce aminte de tot ce
v-am spus Eu.
27 Vă las pacea, vă dau pacea Mea; nu v-o dau
așa cum o dă lumea. Să nu vi se tulbure inima,
nici să nu se înspăimânte!
28 Ați auzit că v-am spus: «Mă duc și Mă voi
întoarce la voi.» Dacă M-ați iubi, v-ați fi
bucurat că am zis: «Mă duc la Tatăl», căci Tatăl
este mai mare decât Mine.
29 Și v-am spus acestea acum, înainte să se
întâmple, pentru ca, atunci când se vor
întâmpla, să credeți.
30 Nu voi mai vorbi mult cu voi, căci vine
stăpânitorul lumii acesteia. El nu are nimic în
Mine;

31 dar toate acestea se întâmplă pentru ca
lumea să cunoască faptul că Eu Îl iubesc pe
Tatăl și că fac întocmai cum Mi-a poruncit
Tatăl. Ridicați-vă, să plecăm de aici!

15

1 „Eu sunt vița cea adevărată, și Tatăl Meu
este vierul.
2 Orice mlădiță care este în Mine și nu aduce
rod, El o taie; și orice mlădiță care aduce rod, El
o curăță, ca să aducă și mai mult rod.
3 Voi sunteți deja curați, prin cuvântul pe care
vi l-am spus.
4 Rămâneți în Mine, și Eu voi rămâne în voi.
După cum mlădița nu poate aduce rod de la
sine, dacă nu rămâne în viță, tot așa nici voi nu
puteți aduce rod, dacă nu rămâneți în Mine.
5 Eu sunt vița, voi sunteți mlădițele. Cine
rămâne în Mine și în cine rămân Eu aduce mult
rod; căci despărțiți de Mine nu puteți face
nimic.
6 Dacă nu rămâne cineva în Mine, este
aruncat afară, ca mlădița neroditoare, și se
usucă; apoi mlădițele sunt strânse, aruncate în
foc și ard.
7 Dacă rămâneți în Mine și dacă rămân în voi
cuvintele Mele, veți cere orice veți vrea, și vi se
va face.
8 „Tatăl Meu este proslăvit în aceasta: să
aduceți mult rod și să fiți astfel ucenicii Mei.
9 Așa cum M-a iubit pe Mine Tatăl, tot așa
v-am iubit și Eu pe voi. Rămâneți în dragostea
Mea!

10 Dacă păziți poruncile Mele, veți rămâne în
dragostea Mea, după cum și Eu am păzit
poruncile Tatălui Meu și rămân în dragostea
Lui.
11 V-am spus aceste lucruri pentru ca bucuria
Mea să rămână în voi și bucuria voastră să fie
deplină.
12 „Aceasta este porunca Mea: să vă iubiți
unii pe alții așa cum v-am iubit Eu.
13 Nimeni nu are o dragoste mai mare decât
aceasta: ca cineva să-și dea viața pentru
prietenii săi.
14 Voi sunteți prietenii Mei, dacă faceți ceea ce
vă poruncesc Eu.
15 Nu vă mai numesc robi, pentru că robul nu
știe ce face stăpânul său; ci v-am numit
prieteni, pentru că v-am făcut cunoscut tot ce
am auzit de la Tatăl Meu.
16 Nu voi M-ați ales pe Mine, ci Eu v-am ales
pe voi și v-am rânduit să mergeți și să aduceți
rod, iar rodul vostru să rămână, pentru ca
orice-I veți cere Tatălui în Numele Meu, El să vă
dea.
17 „Vă poruncesc aceste lucruri ca să vă iubiți
unii pe alții.
18 Dacă vă urăște lumea, să știți că pe Mine
M-a urât înaintea voastră.
19 Dacă ați fi din lume, lumea ar iubi ce este
al ei; dar, pentru că nu sunteți din lume, ci Eu
v-am ales din mijlocul lumii, de aceea vă urăște
lumea.
20 Aduceți-vă aminte de cuvântul pe care vi
l-am spus: «Robul nu este mai mare decât

stăpânul său.»✡ Dacă M-au prigonit pe Mine, vă
vor prigoni și pe voi; dacă au păzit cuvântul
Meu, îl vor păzi și pe al vostru.
21 Dar vă vor face toate aceste lucruri din
cauza Numelui Meu, pentru că ei nu-L cunosc
pe Cel ce M-a trimis.
22 Dacă nu aș fi venit și nu le-aș fi vorbit, nu
ar avea păcat; dar acum nu au nicio
dezvinovățire pentru păcatul lor.
23 Cine Mă urăște pe Mine Îl urăște și pe Tatăl
Meu.
24 Dacă nu aș fi făcut printre ei lucrări pe
care nimeni altul nu le-a mai făcut, nu ar avea
păcat; dar acum le-au și văzut, și M-au urât și
pe Mine, și pe Tatăl Meu.
25 Însă aceasta s-a întâmplat ca să se
împlinească cuvântul scris în Legea lor: «M-au
urât fără temei.»✡
26 „Când va veni Mângâietorul,* pe care vi-L
voi trimite de la Tatăl, adică Duhul adevărului,
care purcede de la Tatăl, El va depune mărturie
despre Mine.
27 Și voi, de asemenea, veți depune mărturie,
pentru că de la început sunteți cu Mine.

16

1 „V-am spus aceste lucruri pentru ca să nu vă
poticniți.
2 Vă vor da afară din sinagogi; ba încă vine
ceasul când oricine vă va ucide își va închipui
că-I aduce o slujbă lui Dumnezeu.

✡ **15:20** Ioan 13:16 ✡ **15:25** Psalmii 35:19; 69:4 * **15:26** În greacă „Parakletos”: Sfetnic, Ajutor, Apărător, Mijlocitor și Mângâietor.

3 Și vor face aceste lucruri* pentru că nu L-au
cunoscut nici pe Tatăl, nici pe Mine.
4 Dar v-am spus aceste lucruri pentru ca,
atunci când le va sosi ceasul, să vă aduceți
aminte că vi le-am spus. Nu vi le-am spus de la
început, fiindcă eram cu voi.
5 Acum însă Mă duc la Cel ce M-a trimis, și
niciunul dintre voi nu Mă întreabă: «Încotro
Te duci?»
6 Dar, pentru că v-am spus aceste lucruri,
întristarea v-a umplut inima.
7 Totuși, vă spun adevărul: vă este de folos să
Mă duc; căci, dacă nu Mă duc Eu, Mângâietorul
nu va veni la voi; dar, dacă Mă duc, vi-L voi
trimite.
8 Iar când va veni El, va dovedi lumea
vinovată în ce privește păcatul, dreptatea și
judecata:
9 în ce privește păcatul, fiindcă ei nu cred în
Mine;
10 în ce privește dreptatea, fiindcă Mă duc la
Tatăl Meu și nu Mă veți mai vedea;
11 în ce privește judecata, fiindcă stăpânitorul
acestei lumi a fost judecat.
12 „Mai am încă multe lucruri să vă spun, dar
acum nu le puteți purta.
13 Când va veni însă El, Duhul adevărului, vă
va călăuzi în tot adevărul; căci El nu va vorbi
de la Sine, ci va spune tot ce va auzi și vă va
vesti lucrurile viitoare.
14 El Mă va proslăvi, pentru că va lua din ce
este al Meu și vă va vesti.

---

* **16:3** TR adaugă „vouă”.

15 Toate câte le are Tatăl sunt ale Mele; de
aceea am zis că ia† din ce este al Meu și vă va
vesti.
16 „Peste puțină vreme nu Mă veți mai vedea;
și apoi, peste puțină vreme, Mă veți vedea.”
17 Atunci unii dintre ucenicii Săi au zis între
ei: „Ce înseamnă cuvintele acestea pe care ni le
spune: «Peste puțină vreme nu Mă veți vedea,
și apoi, peste puțină vreme, Mă veți vedea» și
«Pentru că Mă duc la Tatăl»?”
18 Ziceau deci: „Ce înseamnă acest «peste
puțină vreme» despre care vorbește? Nu
înțelegem ce vrea să spună.”
19 Isus, cunoscând că voiau să-L întrebe, le-a
zis: „Vă întrebați între voi cu privire la faptul
că am zis: «Peste puțină vreme nu Mă veți
vedea, și apoi, peste puțină vreme, Mă veți
vedea»?
20 Adevărat, adevărat vă spun că voi veți
plânge și vă veți tângui, iar lumea se va
bucura; voi vă veți întrista, dar întristarea
voastră se va preface în bucurie.
21 Femeia, când este în durerile nașterii, se
întristează, pentru că i-a sosit ceasul; dar, după
ce a născut copilul, nu-și mai aduce aminte de
suferință, de bucurie că s-a născut un om în
lume.
22 Tot așa și voi: acum sunteți plini de
întristare; dar Eu vă voi vedea din nou, inima
vi se va bucura, și nimeni nu vă va răpi bucuria
voastră.

---

† **16:15** TR redă „va lua” în loc de „ia”.

23 „În ziua aceea nu Mă veți mai întreba de
nimic. Adevărat, adevărat vă spun că orice-I
veți cere Tatălui în Numele Meu, El vă va da.
24 Până acum nu ați cerut nimic în Numele
Meu; cereți și veți primi, pentru ca bucuria
voastră să fie deplină.
25 „V-am spus aceste lucruri în pilde. Vine
ceasul când nu vă voi mai vorbi în pilde, ci vă
voi vesti deschis despre Tatăl.
26 În ziua aceea veți cere în Numele Meu, și nu
vă spun că Eu Îl voi ruga pe Tatăl pentru voi;
27 căci Tatăl Însuși vă iubește, pentru că voi
M-ați iubit pe Mine și ați crezut că am ieșit de la
Dumnezeu.
28 Am ieșit de la Tatăl și am venit în lume;
acum las din nou lumea și Mă duc la Tatăl.”
29 Ucenicii Săi I-au zis: „Iată că acum vorbești
deschis și nu spui nicio pildă!
30 Acum știm că Tu cunoști toate lucrurile și
că nu ai nevoie să Te întrebe cineva; de aceea
credem că ai ieșit de la Dumnezeu.”
31 Isus le-a răspuns: „Acum credeți?
32 Iată că vine ceasul, și a și venit, când veți fi
risipiți fiecare la ale sale, iar pe Mine Mă veți
lăsa singur; dar nu sunt singur, pentru că Tatăl
este cu Mine.
33 V-am spus aceste lucruri pentru ca în Mine
să aveți pace. În lume aveți necazuri; dar
îndrăzniți, Eu am biruit lumea!”

17

1 După ce a rostit aceste cuvinte, Isus Și-a
ridicat ochii spre cer și a zis: „Tată, a sosit

ceasul! Proslăvește-L pe Fiul Tău, pentru ca și
Fiul Tău să Te proslăvească pe Tine,
2 după cum I-ai dat autoritate peste orice
făptură, ca să dea viață veșnică tuturor celor
pe care I i-ai încredințat.
3 Și viața veșnică este aceasta: să Te cunoască
pe Tine, singurul Dumnezeu adevărat, și pe
Isus Cristos, pe care L-ai trimis Tu.
4 Eu Te-am proslăvit pe pământ; am dus la
bun sfârșit lucrarea pe care Mi-ai dat-o s-o fac.
5 Și acum, Tată, proslăvește-Mă Tu, la Tine
Însuți, cu slava pe care o aveam la Tine mai
înainte de a fi lumea!
6 „Am făcut cunoscut Numele Tău oamenilor
pe care Mi i-ai dat din lume. Ai Tăi erau, și Tu
Mi i-ai dat; și ei au păzit cuvântul Tău.
7 Acum au ajuns să cunoască faptul că tot ce
Mi-ai dat Tu vine de la Tine;
8 căci cuvintele pe care Mi le-ai dat, Eu le-am
dat lor; iar ei le-au primit, au cunoscut cu
adevărat că de la Tine am ieșit și au crezut că
Tu M-ai trimis.
9 Eu pentru ei Mă rog; nu Mă rog pentru
lume, ci pentru aceia pe care Mi i-ai dat Tu,
pentru că sunt ai Tăi.
10 Toate câte sunt ale Mele sunt ale Tale, și ale
Tale sunt ale Mele; și Eu sunt proslăvit în ei.
11 Eu nu mai sunt în lume, dar ei sunt în
lume, iar Eu vin la Tine. Sfinte Tată, păzește-i
în Numele Tău pe care Mi l-ai dat, pentru ca ei
să fie una, așa cum suntem și Noi.
12 Cât timp am fost cu ei în lume, Eu i-am
păzit în Numele Tău; i-am vegheat pe aceia pe

care Mi i-ai dat, și niciunul dintre ei nu a pierit,
în afară de fiul pierzării, ca să se împlinească
Scriptura.
13 Dar acum vin la Tine și rostesc aceste
lucruri cât mai sunt în lume, pentru ca ei să
aibă în ei înșiși bucuria Mea deplină.
14 Le-am dat cuvântul Tău, și lumea i-a urât,
pentru că ei nu sunt din lume, după cum nici
Eu nu sunt din lume.
15 Nu Mă rog să-i iei din lume, ci să-i păzești
de cel rău.
16 Ei nu sunt din lume, după cum nici Eu nu
sunt din lume.
17 Sfințește-i prin adevărul Tău; cuvântul Tău
este adevărul.✡
18 Așa cum M-ai trimis Tu pe Mine în lume,
tot așa i-am trimis și Eu pe ei în lume.
19 Și, pentru ei, Eu Mă sfințesc pe Mine
Însumi, ca și ei să fie sfințiți în adevăr.
20 „Dar nu Mă rog numai pentru aceștia, ci și
pentru cei ce vor crede în Mine prin cuvântul
lor:
21 mă rog ca toți să fie una, după cum Tu,
Tată, ești în Mine și Eu în Tine, ca și ei să fie
una în Noi, pentru ca lumea să creadă că Tu
M-ai trimis.
22 Eu le-am dat slava pe care Mi-ai dat-o Tu,
pentru ca ei să fie una, așa cum și Noi suntem
una —
23 Eu în ei, și Tu în Mine —, pentru ca ei să fie
în chip desăvârșit una, așa încât lumea să
cunoască faptul că Tu M-ai trimis și că i-ai iubit
pe ei așa cum M-ai iubit pe Mine.

✡ **17:17** Psalmii 119:142

24 Tată, vreau ca acolo unde sunt Eu să fie
împreună cu Mine și aceia pe care Mi i-ai dat
Tu, ca să privească slava Mea, pe care Mi-ai
dat-o; pentru că Tu M-ai iubit înainte de
întemeierea lumii.
25 Neprihănite Tată, lumea nu Te-a cunoscut,
dar Eu Te-am cunoscut, iar aceștia au ajuns să
cunoască faptul că Tu M-ai trimis.
26 Eu le-am făcut cunoscut Numele Tău și li-L
voi mai face cunoscut, pentru ca dragostea cu
care M-ai iubit Tu să fie în ei, și Eu să fiu în ei.”

18

1 După ce a rostit aceste cuvinte, Isus a ieșit
împreună cu ucenicii Săi dincolo de pârâul
Chedron, unde era o grădină în care a intrat El
și ucenicii Săi.
2 Iuda, trădătorul, cunoștea și el locul acela,
fiindcă Isus Se aduna adesea acolo cu ucenicii
Săi.
3 Atunci Iuda, luând cohorta de ostași și niște
paznici de la preoții cei mai de seamă și de la
farisei, a venit acolo cu felinare, cu făclii și cu
arme.
4 Isus, știind tot ce avea să I se întâmple, le-a
ieșit înainte și i-a întrebat: „Pe cine căutați?”
5 Ei I-au răspuns: „Pe Isus din Nazaret!”
Isus le-a zis: „Eu sunt!”
Iuda, cel care-L trăda, stătea și el cu ei.
6 Când le-a spus Isus: „Eu sunt!”, ei s-au dat
înapoi și au căzut la pământ.
7 El i-a întrebat deci din nou: „Pe cine
căutați?”
Iar ei au zis: „Pe Isus din Nazaret!”

8 Isus a răspuns: „V-am spus că Eu sunt. Deci,
dacă Mă căutați pe Mine, lăsați-i pe aceștia să
plece!”
9 Aceasta s-a întâmplat ca să se împlinească
cuvântul pe care-l spusese: „Dintre cei pe care
Mi i-ai dat, nu am pierdut pe niciunul.”✡
10 Simon Petru, care avea o sabie, a scos-o, l-a
lovit pe robul marelui preot și i-a tăiat urechea
dreaptă. Numele robului era Malhus.
11 Atunci Isus i-a zis lui Petru: „Pune-ți sabia
în teacă! Nu voi bea oare paharul pe care Mi l-a
dat Tatăl?”
12 Cohorta, comandantul ei și paznicii iudeilor
L-au prins atunci pe Isus, L-au legat
13 și L-au dus mai întâi la Ana; căci el era
socrul lui Caiafa, care era mare preot în anul
acela.
14 Și Caiafa era cel care-i sfătuise pe iudei că
este de folos să moară un singur om pentru
popor.
15 Simon Petru și un alt ucenic Îl urmau pe
Isus. Ucenicul acela era cunoscut marelui preot
și a intrat împreună cu Isus în curtea marelui
preot,
16 pe când Petru a rămas afară, la poartă.
Atunci celălalt ucenic, care era cunoscut
marelui preot, a ieșit, a vorbit cu portăreasa și
l-a adus pe Petru înăuntru.
17 Slujnica, portăreasa, i-a zis lui Petru: „Nu
cumva ești și tu dintre ucenicii Omului
Acestuia?”
El a zis: „Nu sunt!”

✡ **18:9** Ioan 6:39

18 Robii și paznicii stăteau acolo; făcuseră un
foc de cărbuni, fiindcă era frig, și se încălzeau.
Petru stătea și el în picioare împreună cu ei și
se încălzea.
19 Marele preot L-a întrebat pe Isus despre
ucenicii Săi și despre învățătura Sa.
20 Isus i-a răspuns: „Eu am vorbit lumii
deschis; Eu am dat întotdeauna învățătură în
sinagogă și în templu, unde se adună toți iudeii,
și nu am vorbit nimic în ascuns.
21 De ce Mă întrebi pe Mine? Întreabă-i pe
cei ce au auzit despre ce le-am vorbit; iată, ei
știu ce am spus!”
22 Când a spus El acestea, unul dintre paznicii
care stăteau acolo I-a dat o palmă lui Isus,
zicând: „Așa îi răspunzi marelui preot?”
23 Isus i-a răspuns: „Dacă am vorbit rău,
dovedește ce este rău; dar dacă am vorbit bine,
de ce Mă bați?”
24 Atunci Ana L-a trimis legat la marele preot
Caiafa.
25 Simon Petru stătea acolo și se încălzea.
I-au zis deci: „Nu cumva ești și tu dintre
ucenicii Lui?”
El a tăgăduit și a zis: „Nu sunt!”
26 Unul dintre robii marelui preot, rudă cu
acela căruia îi tăiase Petru urechea, i-a zis: „Nu
te-am văzut eu cu El în grădină?”
27 Petru a tăgăduit din nou; și îndată a cântat
cocoșul.
28 Apoi L-au dus pe Isus de la Caiafa la
pretoriu. Era dimineață devreme. Ei înșiși nu

au intrat în pretoriu, ca să nu se pângărească și să poată mânca Paștele.
29 De aceea Pilat a ieșit afară la ei și i-a întrebat: „Ce învinuire aduceți împotriva Omului Acestuia?”
30 Ei i-au răspuns: „Dacă Omul Acesta nu ar fi fost un răufăcător, nu L-am fi dat pe mâna ta!”
31 Atunci Pilat le-a zis: „Luați-L voi și judecați-L după Legea voastră!”
Iudeii i-au răspuns: „Nouă nu ne este îngăduit să omorâm pe nimeni.”
32 Aceasta s-a întâmplat ca să se împlinească cuvântul pe care-l spusese Isus, când arătase cu ce moarte urma să moară.
33 Pilat a intrat din nou în pretoriu, L-a chemat pe Isus și L-a întrebat: „Ești Tu Regele iudeilor?”
34 Isus i-a răspuns: „Spui aceasta de la tine însuți, sau ți-au spus alții despre Mine?”
35 Pilat a răspuns: „Ce, sunt eu iudeu? Neamul Tău și preoții cei mai de seamă Te-au dat pe mâna mea. Ce ai făcut?”
36 Isus a răspuns: „Împărăția Mea nu este din lumea aceasta. Dacă ar fi Împărăția Mea din lumea aceasta, slujitorii Mei s-ar fi luptat ca să nu fiu dat pe mâna iudeilor; dar acum, Împărăția Mea nu este de aici.”
37 Atunci Pilat I-a zis: „Deci ești Rege!”
Isus a răspuns: „Tu spui că Eu sunt Rege. Eu pentru aceasta M-am născut și pentru aceasta am venit în lume: ca să depun mărturie pentru adevăr. Oricine este din adevăr ascultă glasul Meu.”

38 Pilat I-a zis: „Ce este adevărul?”
După ce a spus aceasta, a ieșit din nou afară
la iudei și le-a zis: „Eu nu găsesc nicio vină în
El.
39 Dar la voi este obiceiul să vă eliberez pe
cineva de Paște; vreți deci să vi-L eliberez pe
Regele iudeilor?”
40 Atunci toți au strigat din nou: „Nu pe
Acesta, ci pe Baraba!” Și Baraba era un tâlhar.

19

1 Atunci Pilat L-a luat pe Isus și a pus să fie
biciuit.
2 Ostașii au împletit o cunună de spini, I-au
pus-o pe cap și L-au îmbrăcat cu o haină de
purpură.
3 Apoi veneau la El și ziceau: „Plecăciune,
Regele iudeilor!” și Îl pălmuiau.
4 Pilat a ieșit iarăși afară și le-a zis: „Iată, vi-L
scot afară, ca să știți că nu găsesc nicio vină în
El!”
5 Isus a ieșit deci afară, purtând cununa de
spini și haina de purpură. Iar Pilat le-a zis:
„Iată Omul!”
6 Când L-au văzut preoții cei mai de seamă și
paznicii, au strigat: „Răstignește-L!
Răstignește-L!” Pilat le-a zis: „Luați-L voi și
răstigniți-L, căci eu nu găsesc nicio vină în El!”
7 Iudeii i-au răspuns: „Noi avem o lege, și
după legea noastră El trebuie să moară, pentru
că S-a făcut pe Sine Fiul lui Dumnezeu.”
8 Când a auzit Pilat cuvântul acesta, s-a temut
și mai mult.

9 A intrat din nou în pretoriu și L-a întrebat
pe Isus: „De unde ești Tu?” Dar Isus nu i-a dat
niciun răspuns.
10 Pilat I-a zis atunci: „Mie nu-mi vorbești?
Nu știi că am putere să Te eliberez și am putere
să Te răstignesc?”
11 Isus i-a răspuns: „Nu ai avea nicio putere
împotriva Mea, dacă nu ți-ar fi fost dată de sus.
De aceea, cel ce M-a dat în mâinile tale are un
păcat mai mare.”
12 Din clipa aceea, Pilat căuta să-L elibereze;
dar iudeii strigau: „Dacă-L eliberezi pe Omul
Acesta, nu ești prietenul Cezarului! Oricine se
face rege este împotriva Cezarului!”
13 Când a auzit Pilat aceste cuvinte, L-a scos
afară pe Isus și s-a așezat pe scaunul de
judecată, într-un loc numit „Pardoseala”, iar în
ebraică „Gabbatha”.
14 Era Ziua Pregătirii Paștelui, cam pe la
ceasul al șaselea*. Pilat le-a zis iudeilor: „Iată
Regele vostru!”
15 Dar ei au strigat: „La o parte cu El! La o
parte cu El! Răstignește-L!” Pilat le-a zis: „Să-L
răstignesc pe Regele vostru?” Preoții cei mai de
seamă au răspuns: „Noi nu avem alt rege decât
pe Cezar!”
16 Atunci L-a dat pe mâna lor ca să fie
răstignit. Ei L-au luat deci pe Isus și L-au dus.

---

* **19:14** „Ceasul al șaselea” însemna ora 6:00 dimineața potrivit sistemului roman de măsurare a timpului, sau amiaza (ora 12:00) potrivit sistemului iudaic folosit în acea vreme.

17 Purtându-Și crucea, El a ieșit spre locul
numit „Locul Căpățânii”, care în ebraică se
numește „Golgota”.
18 Acolo L-au răstignit, și împreună cu El alții
doi, de o parte și de alta, iar Isus în mijloc.
19 Pilat a scris o inscripție și a pus-o pe cruce.
Pe ea era scris: „ISUS DIN NAZARET, REGELE
IUDEILOR”.
20 Mulți dintre iudei au citit această inscripție,
pentru că locul unde fusese răstignit Isus era
aproape de cetate; și era scrisă în ebraică, în
latină și în greacă.
21 Preoții cei mai de seamă ai iudeilor i-au zis
lui Pilat: „Nu scrie: «Regele iudeilor», ci că El a
zis: «Eu sunt Regele iudeilor».”
22 Pilat a răspuns: „Ce am scris, am scris.”
23 Ostașii, după ce L-au răstignit pe Isus, I-au
luat hainele și au făcut patru părți din ele, câte
o parte pentru fiecare ostaș; au luat și tunica.
Tunica însă nu avea cusătură, ci era țesută
dintr-o singură bucată de sus până jos.
24 Așa că și-au zis unii altora: „Să n-o rupem,
ci să tragem la sorți pentru a vedea a cui va fi”,
ca să se împlinească Scriptura care zice:

„Și-au împărțit hainele Mele între ei,
și pentru cămașa Mea au tras la sorți.”✡
Iată ce au făcut ostașii.

25 Lângă crucea lui Isus stăteau mama Lui,
sora mamei Lui, Maria, soția lui Clopas, și
Maria Magdalena.

✡ **19:24** Psalmii 22:18

26 Isus, când a văzut-o pe mama Sa și pe
ucenicul pe care-l iubea stând alături, i-a zis
mamei Sale: „Femeie, iată fiul tău!”
27 Apoi i-a zis ucenicului: „Iată mama ta!” Și
din ceasul acela ucenicul a luat-o acasă la el.
28 După aceea, Isus, știind că totul era deja
sfârșit, ca să se împlinească Scriptura, a zis:
„Mi-e sete!”
29 Acolo era un vas plin cu oțet; ostașii au pus
un burete plin cu oțet în vârful unei tulpini de
isop și I l-au dus la gură.
30 Când a luat Isus oțetul, a zis: „S-a sfârșit!”
Apoi Și-a plecat capul și Și-a dat duhul.
31 Era Ziua Pregătirii, iar iudeii nu voiau ca
trupurile să rămână pe cruce în timpul
Sabatului, mai ales că acel Sabat era o zi de
mare sărbătoare. De aceea, i-au cerut lui Pilat
să le fie zdrobite picioarele celor răstigniți și să
le fie luate trupurile de pe cruce.
32 Ostașii au venit deci și au zdrobit picioarele
primului dintre cei doi răstigniți împreună cu
Isus, apoi și pe ale celuilalt.
33 Dar, când au venit la Isus și au văzut că era
deja mort, nu I-au zdrobit picioarele;
34 ci unul dintre ostași I-a străpuns coasta cu
o suliță, și îndată a ieșit sânge și apă.
35 Cel ce a văzut a depus mărturie, și
mărturia lui este adevărată; el știe că spune
adevărul, pentru ca și voi să credeți.
36 Căci acestea s-au întâmplat ca să se
împlinească Scriptura: „Niciun os de-al Lui nu
va fi zdrobit.”✡

✡ **19:36** Exodul 12:46; Numeri 9:12; Psalmii 34:20

37 Și în altă parte Scriptura mai zice: „Se vor
uita la Acela pe care L-au străpuns.”✡
38 După acestea, Iosif din Arimateea — care
era ucenic al lui Isus, dar pe ascuns, de frica
iudeilor — L-a rugat pe Pilat să-i dea voie să ia
trupul lui Isus. Și Pilat i-a dat voie. El a venit
deci și a luat trupul lui Isus.
39 Nicodim — cel care venise la Isus noaptea,
prima dată — a venit și el, aducând un amestec
de smirnă și de aloe, de vreo o sută de livre
romane†.
40 Au luat deci trupul lui Isus și l-au înfășurat
în fâșii de pânză de in, împreună cu miresmele,
așa cum este obiceiul de înmormântare la iudei.
41 În locul unde fusese răstignit era o
grădină, și în grădină era un mormânt nou, în
care nu mai fusese pus nimeni niciodată.
42 Așadar, din pricina Zilei Pregătirii iudeilor,
fiindcă mormântul era aproape, L-au pus pe
Isus acolo.

20

1 În prima zi a săptămânii, Maria Magdalena
s-a dus la mormânt dis-de-dimineață, pe când
era încă întuneric, și a văzut că piatra fusese
luată de la intrarea mormântului.
2 A alergat deci și a venit la Simon Petru și la
celălalt ucenic pe care-l iubea Isus și le-a zis:
„L-au luat pe Domnul din mormânt, și nu știm
unde L-au pus!”

✡ **19:37** Zaharia 12:10 † **19:39** 100 de livre romane de câte 12 uncii fiecare înseamnă aproximativ 33 de kilograme (sau 72 de lire).

3 Petru și celălalt ucenic au ieșit și au pornit
spre mormânt.
4 Alergau amândoi împreună, dar celălalt
ucenic a alergat mai repede decât Petru și a
ajuns primul la mormânt.
5 A plecat capul, s-a uitat înăuntru și a văzut
fâșiile de pânză de in așezate acolo, dar nu a
intrat.
6 Simon Petru, care venea după el, a ajuns și
el; a intrat în mormânt și a văzut fâșiile de
pânză așezate acolo;
7 iar ștergarul care fusese pe capul Lui nu era
pus împreună cu fâșiile de pânză, ci era făcut
sul și pus deoparte, într-un loc separat.
8 Atunci a intrat și celălalt ucenic, care
ajunsese primul la mormânt; a văzut și a
crezut.
9 Căci ei încă nu înțeleseseră Scriptura, care
spunea că El trebuia să învieze din morți.
10 Ucenicii s-au întors apoi din nou acasă la ei.
11 Dar Maria stătea afară, lângă mormânt, și
plângea. Pe când plângea, s-a plecat să se uite
în mormânt
12 și a văzut doi îngeri în veșminte albe
șezând, unul la cap și altul la picioare, acolo
unde zăcuse trupul lui Isus.
13 Ei i-au zis: „Femeie, de ce plângi?” Ea le-a
răspuns: „Pentru că L-au luat pe Domnul meu,
și nu știu unde L-au pus!”
14 După ce a spus acestea, s-a întors și L-a
văzut pe Isus stând în picioare; dar nu știa că
este Isus.
15 Isus i-a zis: „Femeie, de ce plângi? Pe cine

cauți?” Ea, crezând că este grădinarul, I-a zis:
„Domnule, dacă L-ai luat, spune-mi unde L-ai
pus, și Îl voi lua!”
16 Isus i-a zis: „Marie!” Ea s-a întors și I-a zis
în ebraică: „Rabuni!” (care înseamnă
„Învățătorule!”*).
17 Isus i-a zis: „Nu Mă ține, căci încă nu
M-am suit la Tatăl Meu; ci du-te la frații Mei și
spune-le: «Mă sui la Tatăl Meu și Tatăl vostru,
la Dumnezeul Meu și Dumnezeul vostru.»”
18 Maria Magdalena s-a dus și le-a dat de știre
ucenicilor că L-a văzut pe Domnul și că El i-a
spus aceste lucruri.
19 În seara aceleiași zile, prima zi a
săptămânii, ucenicii erau adunați cu ușile
încuiate de frica iudeilor. Isus a venit, a stat în
mijlocul lor și le-a zis: „Pace vouă!”
20 După ce le-a spus aceasta, le-a arătat
mâinile și coasta Sa. Ucenicii s-au bucurat
foarte mult când L-au văzut pe Domnul.
21 Isus le-a zis din nou: „Pace vouă! Cum M-a
trimis pe Mine Tatăl, așa vă trimit și Eu pe voi.”
22 După ce a spus aceste lucruri, a suflat
asupra lor și le-a zis: „Primiți Duhul Sfânt!
23 Celor cărora le veți ierta păcatele le vor fi
iertate; celor cărora nu le veți ierta le vor
rămâne neiertate.”
24 Dar Toma, numit Geamănul†, unul dintre
cei doisprezece, nu era cu ei când a venit Isus.

---

* **20:16** „Rabuni” este o transliterare a cuvântului ebraic care înseamnă „Învățător mare” sau „Stăpân”. † **20:24** În greacă „Didim”, care înseamnă „Geamăn”.

25 Ceilalți ucenici i-au zis deci: „L-am văzut pe
Domnul!” Dar el le-a zis: „Dacă nu voi vedea în
mâinile Lui semnul cuielor, dacă nu-mi voi
pune degetul în semnul cuielor și dacă nu-mi
voi pune mâna în coasta Lui, nu voi crede
nicidecum!”
26 După opt zile, ucenicii Lui erau din nou în
casă, și Toma era cu ei. Isus a venit, deși ușile
erau încuiate; a stat în mijloc și le-a zis: „Pace
vouă!”
27 Apoi i-a zis lui Toma: „Adu-ți degetul
încoace și vezi-Mi mâinile; adu-ți mâna și
pune-o în coasta Mea; și nu fi necredincios, ci
credincios!”
28 Toma I-a răspuns: „Domnul meu și
Dumnezeul meu!”
29 Isus i-a zis: „Pentru că M-ai văzut, ai
crezut;‡ ferice de cei ce nu au văzut și au
crezut!”
30 Isus a mai făcut înaintea ucenicilor Săi
multe alte semne, care nu sunt scrise în cartea
aceasta;
31 dar acestea au fost scrise pentru ca voi să
credeți că Isus este Cristosul, Fiul lui Dumnezeu,
și, crezând, să aveți viață în Numele Lui.

21

1 După acestea, Isus S-a arătat din nou
ucenicilor la Marea Tiberiadei. S-a arătat în
felul următor:
2 Simon Petru, Toma numit Geamănul*,
Natanael din Cana Galileii, fiii lui Zebedei și alți
doi ucenici ai Săi erau împreună.

---

‡ **20:29** TR adaugă „Toma”. * **21:2** În greacă „Didim”, care înseamnă „Geamăn”.

3 Simon Petru le-a zis: „Mă duc la pescuit.” Ei
i-au spus: „Mergem și noi cu tine.” Au plecat și
s-au urcat în barcă; dar în noaptea aceea nu au
prins nimic.
4 În zori, Isus stătea pe țărm; totuși ucenicii
nu știau că este Isus.
5 Isus le-a zis: „Copii, nu aveți cumva ceva de
mâncare?” Ei I-au răspuns: „Nu.”
6 El le-a zis: „Aruncați mreaja în partea
dreaptă a bărcii, și veți găsi!” Au aruncat-o
deci, și acum nu o mai puteau trage afară din
cauza mulțimii peștilor.
7 Atunci ucenicul acela pe care-l iubea Isus i-a
zis lui Petru: „Este Domnul!” Simon Petru, când
a auzit că este Domnul, și-a pus haina și s-a
încins cu ea — căci era dezbrăcat — și s-a
aruncat în mare.
8 Ceilalți ucenici au venit cu barca mică —
căci nu erau departe de uscat, ci la vreo două
sute de coți† — trăgând mreaja cu pești.
9 Când au coborât pe uscat, au văzut un foc
de cărbuni, cu pește pus la fript pe el, și pâine.
10 Isus le-a zis: „Aduceți câțiva din peștii pe
care i-ați prins acum!”
11 Simon Petru s-a suit în barcă și a tras la
țărm mreaja plină cu o sută cincizeci și trei de
pești mari; și, deși erau atâția, mreaja nu s-a
rupt.
12 Isus le-a zis: „Veniți de luați micul dejun!”
Niciunul dintre ucenici nu îndrăznea să-L
întrebe: „Cine ești Tu?”, știind că este Domnul.

† **21:8** 200 de coți înseamnă aproximativ 90–100 de metri (sau în jur de 100 de yarzi).

13 Isus S-a apropiat, a luat pâinea și le-a dat-o;
a făcut la fel și cu peștele.
14 Aceasta a fost a treia oară când Isus S-a
arătat ucenicilor Săi după ce a înviat din morți.
15 După ce au mâncat, Isus l-a întrebat pe
Simon Petru: „Simone, fiul lui Iona, Mă iubești
tu mai mult decât aceștia?” El I-a răspuns: „Da,
Doamne, Tu știi că Te iubesc.” Isus i-a zis:
„Paște mielușii Mei!”
16 L-a întrebat a doua oară: „Simone, fiul lui
Iona, Mă iubești?” Petru I-a răspuns: „Da,
Doamne, Tu știi că Te iubesc.” Isus i-a zis:
„Păstorește oile Mele!”
17 L-a întrebat a treia oară: „Simone, fiul lui
Iona, Mă iubești?” Petru s-a întristat pentru că
îl întrebase a treia oară: „Mă iubești?” și I-a
răspuns: „Doamne, Tu știi toate lucrurile; Tu
știi că Te iubesc.” Isus i-a zis: „Paște oile Mele!
18 Adevărat, adevărat îți spun că, atunci când
erai mai tânăr, te încingeai singur și mergeai
unde voiai; dar, când vei îmbătrâni, îți vei
întinde mâinile, și altul te va încinge și te va
duce unde nu vrei.”
19 A spus aceasta arătând cu ce fel de moarte
avea să-L proslăvească pe Dumnezeu. Apoi i-a
zis: „Urmează-Mă!”
20 Petru s-a întors și l-a văzut venind în urmă
pe ucenicul pe care-l iubea Isus — acela care la
cină se rezemase de pieptul Lui și-L întrebase:
„Doamne, cine este cel ce Te va trăda?”
21 Petru, când l-a văzut, L-a întrebat pe Isus:
„Doamne, dar cu acesta ce va fi?”
22 Isus i-a zis: „Dacă vreau ca el să rămână
până vin Eu, ce-ți pasă ție? Tu urmează-Mă!”

23 Din pricina aceasta s-a răspândit printre
frați‡ zvonul că ucenicul acela nu va muri. Însă
Isus nu-i spusese că nu va muri, ci: „Dacă vreau
ca el să rămână până vin Eu, ce-ți pasă ție?”
24 Acesta este ucenicul care depune mărturie
despre aceste lucruri și care le-a scris. Și noi
știm că mărturia lui este adevărată.
25 Mai sunt multe alte lucruri pe care le-a
făcut Isus; dacă ar fi scrise amănunțit, cred că
lumea însăși nu ar cuprinde cărțile care ar fi
scrise.

‡ **21:23** Termenul pentru „frați” de aici poate fi tradus corect și prin „frați și surori”.

Biblia Liberă
The New Testament in the Romanian Language, using Latin script, Biblia Liberă translation

Public Domain

Language: Română (Romanian)

Aceasta este o schiță de traducere. Este în curs de revizuire și editare. Dacă găsiți erori, vă rugăm să ni le raportați la ronbl@eBible.org.

2026-10-28

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 9 Nov 2026 from source files dated 28 Oct 2026
34a5d971-deb4-5cdf-a835-ec1ad5ed2c3a